

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)

แก้ไขครั้งที่ ๑ พ.ศ. ๒๕๖๕

ของ
องค์การบริหารส่วนตำบลโรงช้าง
อำเภอป่าโมก จังหวัดอ่างทอง

สารบัญ

เรื่อง

หน้า

ส่วนที่ ๒ ยุทธศาสตร์องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๑

ภาคผนวก

ประกาศองค์การบริหารส่วนตำบลโรงช้าง เรื่อง ประกาศใช้แผนพัฒนาท้องถิ่น
(พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) แก้ไขครั้งที่ ๑ พ.ศ. ๒๕๖๕

ส่วนที่ ๒

ยุทธศาสตร์การพัฒนางค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๑. ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค

๑.๑ แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี

โดยที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๖๕ กำหนดให้รัฐพึงจัดให้มียุทธศาสตร์ชาติ เป็นเป้าหมายการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืน ตามหลักธรรมาภิบาลเพื่อใช้เป็นกรอบในการจัดทำแผนต่าง ๆ ให้สอดคล้องและบูรณาการกัน เพื่อให้เกิดเป็นพลังผลักดันร่วมกันไปสู่เป้าหมายดังกล่าว โดยให้เป็นไป ตามที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ และต่อมาได้มีการตราพระราชบัญญัติ การจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ มีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๖๐ โดยกำหนดให้มี การแต่งตั้งคณะกรรมการยุทธศาสตร์ชาติ เพื่อรับผิดชอบในการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติ กำหนดวิธีการ การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติ ในการติดตาม การตรวจสอบ และการประเมินผล รวมทั้งกำหนดมาตรการส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนทุกภาคส่วนดำเนินการ ให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ

ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๘๐) เป็นยุทธศาสตร์ชาติฉบับแรกของประเทศไทย ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ซึ่งจะต้องนำไปสู่การปฏิบัติเพื่อให้ประเทศไทยบรรลุวิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของ เศรษฐกิจพอเพียง” ภายในช่วงเวลาดังกล่าว เพื่อความสุขของคนไทยทุกคน

วิสัยทัศน์ประเทศไทย ... “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” หรือเป็นคติพจน์ประจำชาติว่า “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน”

วิสัยทัศน์ประเทศไทย 2580

ความมั่นคง หมายถึง การมีความมั่นคงปลอดภัยจากภัยและการเปลี่ยนแปลงทั้งภายในประเทศ และภายนอกประเทศ ในทุกระดับ ทั้งระดับประเทศ สังคม ชุมชน ครอบครัว และปัจเจกบุคคล และมีความมั่นคงในทุกมิติ ทั้งมิติทางการเมือง เศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และการเมือง เช่น ประเทศไทยมีความมั่นคงในเอกราชและอธิปไตย มีการปกครองระบอบประชาธิปไตยที่มีพระมหากษัตริย์ทรงเป็น ประมุข สถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์มีความเข้มแข็งเป็นศูนย์กลาง และเป็นที่ยึดเหนี่ยวจิตใจ ของประชาชน มีระบบการเมืองที่มั่นคงเป็นกลไกที่นำไปสู่การบริหารประเทศที่ต่อเนื่องและ โปร่งใสตามหลักธรรมาภิบาล สังคมมีความปรองดองและความสามัคคี สามารถผนึกกำลังเพื่อพัฒนาประเทศ ชุมชน มีความเข้มแข็ง ครอบครัวมีความอบอุ่น ประชาชนมีความมั่นคงในชีวิต มีงานและรายได้ที่มั่นคงพอเพียง กับการดำรงชีวิต มีการออมสำหรับวัยเกษียณ ความมั่นคงของอาหาร พลังงาน และน้ำ มีที่อยู่อาศัย และความปลอดภัยในชีวิตทรัพย์สิน

ความมั่งคั่ง หมายถึง ประเทศไทยมีการขยายตัวของเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่องและมีความยั่งยืน จนเข้าสู่กลุ่มประเทศ รายได้สูง ความเหลื่อมล้ำของการพัฒนาลดลง ประชากรมีความอยู่ดีมีสุขได้รับ ผลประโยชน์จากการพัฒนาอย่างเท่า เทียมกันมากขึ้น และมีการพัฒนาอย่างทั่วถึงทุกภาคส่วน มีคุณภาพชีวิตตามมาตรฐานขององค์การสหประชาชาติ ไม่มี ประชาชนที่อยู่ในภาวะความยากจน เศรษฐกิจในประเทศไทยมีความเข้มแข็ง ขณะเดียวกันต้องมีความสามารถในการแข่งขัน กับประเทศต่าง ๆ ทั้งในตลาดโลกและตลาดภายในประเทศเพื่อให้สามารถสร้างรายได้ทั้งจากภายในและภายนอก ประเทศ ตลอดจนมีการสร้างฐานเศรษฐกิจและสังคมแห่งอนาคตเพื่อให้สอดคล้องกับบริบทการพัฒนา ที่เปลี่ยนแปลงไป และประเทศไทยมีบทบาทที่สำคัญในเวทีโลก และมีความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจ และการค้าอย่างแน่นแฟ้นกับประเทศใน ภูมิภาคเอเชีย เป็นจุดสำคัญของการเชื่อมโยงในภูมิภาค ทั้งการ คมนาคมขนส่ง การผลิต การค้า การลงทุน และการทำ ธุรกิจ เพื่อให้เป็นพลังในการพัฒนา นอกจากนี้ ยังมีความสมบูรณ์ในทุนที่จะสามารถสร้างการพัฒนาต่อเนื่องไปได้ ได้แก่ ทุนมนุษย์ ทุนทางปัญญา ทุนทางการเงิน ทุนที่เป็นเครื่องมือเครื่องจักร ทุนทางสังคม และทุนทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม

ความยั่งยืน หมายถึง การพัฒนาที่สามารถสร้างความเจริญ รายได้ และคุณภาพชีวิตของ ประชาชนให้เพิ่มขึ้นอย่าง ต่อเนื่อง ซึ่งเป็นการเจริญเติบโตของเศรษฐกิจที่อยู่บนหลักการใช้ การรักษา และการฟื้นฟูฐานทรัพยากรธรรมชาติอย่าง ยั่งยืน ไม่ใช้ทรัพยากรธรรมชาติจนเกินพอดี ไม่สร้างมลภาวะ ต่อสิ่งแวดล้อมจนเกินความสามารถในการรองรับและ

เยียวยาของระบบนิเวศ การผลิตและการบริโภค เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และสอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน ทรัพยากรธรรมชาติมี ความอุดมสมบูรณ์มากขึ้นและสิ่งแวดล้อมมีคุณภาพดีขึ้น คนมีความรับผิดชอบต่อสังคม มีความ เอื้ออาทร เสียสละเพื่อผลประโยชน์ส่วนรวม รัฐบาลมีนโยบายที่มุ่งประโยชน์ส่วนรวมอย่างยั่งยืน และให้ความสำคัญกับ การมีส่วนร่วมของประชาชน และทุกภาคส่วนในสังคมยึดถือและปฏิบัติตาม หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อการ พัฒนาอย่างสมดุล มีเสถียรภาพ และยั่งยืน

เป้าหมายและประเด็นการพัฒนาตามยุทธศาสตร์

๑. ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญ คือ ประเทศชาติมั่นคง ประชาชนมีความสุข เน้น การบริหารจัดการสภาวะแวดล้อมของประเทศให้มีความมั่นคง ปลอดภัย เอกရာช อธิปไตย และมีความสงบเรียบร้อยใน ทุกระดับ ตั้งแต่ระดับชาติ สังคม ชุมชน มุ่งเน้นการพัฒนาคน เครื่องมือ เทคโนโลยี และระบบฐานข้อมูลขนาดใหญ่ให้มีความพร้อมสามารถรับมือกับภัยคุกคาม และภัยพิบัติได้ทุกรูปแบบ และทุกระดับความรุนแรง ควบคู่ไปกับการป้องกัน และแก้ไขปัญหา ด้านความมั่นคงที่มีอยู่ในปัจจุบัน และที่อาจจะเกิดขึ้นในอนาคต ใช้กลไกการแก้ไขปัญหาแบบบูรณา การ ทั้งกับส่วนราชการ ภาคเอกชน ประชาสังคม และองค์กรที่ไม่ใช่รัฐ รวมถึงประเทศเพื่อนบ้าน และมีมิตรประเทศทั่ว โลกบนพื้นฐานของหลักธรรมาภิบาล เพื่อเอื้ออำนวยประโยชน์ต่อการดำเนินการ ของยุทธศาสตร์ชาติด้านอื่น ๆ ให้สามารถขับเคลื่อนไปได้ตามทิศทางและเป้าหมายที่กำหนด

๑. การรักษาความสงบภายในประเทศ

๑. การพัฒนาและเสริมสร้างคนในทุกภาคส่วนให้มีความเข้มแข็ง มีความพร้อม ตระหนักในเรื่องความมั่นคง และมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหา
๒. การพัฒนาและเสริมสร้างความจงรักภักดีต่อสถาบันหลักของชาติ
๓. การพัฒนาและเสริมสร้างการเมืองในระบอบประชาธิปไตยอันมี พระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขที่มีเสถียรภาพและมีธรรมาภิบาล เห็นแก่ประโยชน์ของประเทศชาติ มากกว่าประโยชน์ส่วนตน
๔. การพัฒนาและเสริมสร้างกลไกที่สามารถป้องกันและขจัดสาเหตุของประเด็น ปัญหาความมั่นคงที่สำคัญ

๒. การป้องกันและแก้ไขปัญหาที่มีผลกระทบต่อความมั่นคง

๑. การแก้ไขปัญหาความมั่นคงในปัจจุบัน
 ๒. การติดตาม เฝ้าระวัง ป้องกัน และแก้ไขปัญหาที่อาจอุบัติขึ้นใหม่
 ๓. การสร้างความปลอดภัยและความสันติสุขอย่างถาวรในพื้นที่จังหวัด ชายแดนภาคใต้
 ๔. การรักษาความมั่นคงและผลประโยชน์ทางทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมทั้งทางบกและทางทะเล
๓. การพัฒนาศักยภาพของประเทศให้พร้อมเผชิญภัยคุกคามที่กระทบต่อความมั่นคงของชาติ
๑. การพัฒนาระบบงานข่าวกรองแห่งชาติแบบบูรณาการอย่างมีประสิทธิภาพ
 ๒. การพัฒนาและพัฒนากล้องอำนาจแห่งชาติ กองทัพและหน่วยงานความมั่นคง รวมทั้งภาครัฐและภาคประชาชน ให้พร้อมป้องกันและรักษาอธิปไตยของประเทศ และเผชิญกับภัย คุกคามได้ทุกมิติทุกรูปแบบและทุกระดับ
 ๓. การพัฒนาระบบเตรียมพร้อมแห่งชาติและการบริหารจัดการภัยคุกคาม ให้มีประสิทธิภาพ
๔. การบูรณาการความร่วมมือด้านความมั่นคงกับอาเซียนและนานาชาติ รวมถึงองค์กร ภาครัฐและที่มีใช้ภาครัฐ
๑. การเสริมสร้างและรักษาดุลยภาพสภาวะแวดล้อมระหว่างประเทศ
 ๒. การเสริมสร้างและธำรงไว้ซึ่งสันติภาพและความมั่นคงของภูมิภาค

๓. การร่วมมือทางการพัฒนากับประเทศเพื่อนบ้าน ภูมิภาค โลก รวมถึงองค์กร ภาครัฐและที่มีใช้ภาครัฐ
๕. การพัฒนากลไกการบริหารจัดการความมั่นคงแบบองค์รวม
 ๑. การพัฒนากลไกให้พร้อมสำหรับการติดตาม เฝ้าระวัง แจ้งเตือน ป้องกัน และแก้ไขปัญหาความมั่นคงแบบองค์รวมอย่างเป็นรูปธรรม
 ๒. การบริหารจัดการความมั่นคงให้อื้ออำนวยต่อการพัฒนาประเทศในมิติอื่น ๆ
 ๓. การพัฒนากลไกและองค์กรขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง

๒. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน มีเป้าหมายการพัฒนา ที่มุ่งเน้นการยกระดับศักยภาพของประเทศในหลากหลายมิติ บนพื้นฐานแนวคิด ๓ ประการ ได้แก่ (๑) “ต่อยอดอดีต” โดยมองกลับไปที่รากเหง้าทางเศรษฐกิจ อัตลักษณ์ วัฒนธรรม ประเพณี วิถีชีวิต และจุดเด่นทางทรัพยากรธรรมชาติที่หลากหลาย รวมทั้งความได้เปรียบเชิงเปรียบเทียบของประเทศ ในด้านอื่น ๆ นำมาประยุกต์ผสมผสานกับเทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อให้สอดคล้องกับบริบทของ เศรษฐกิจและสังคมโลกสมัยใหม่ (๒) “ปรับปรุงปัจจุบัน” เพื่อปูทางสู่อนาคต ผ่านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของประเทศในมิติต่าง ๆ ทั้งโครงข่ายระบบคมนาคมและขนส่ง โครงสร้างพื้นฐานวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และดิจิทัล และการปรับปรุงสภาพแวดล้อมให้อื้ออำนวยต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมและบริการอนาคต และ (๓) “สร้างคุณค่าใหม่ในอนาคต” ด้วยการเพิ่มศักยภาพของผู้ประกอบการ พัฒนาคู่มือใหม่ รวมถึงปรับปรุงแบบธุรกิจ เพื่อตอบสนองต่อความต้องการของตลาด ผสมผสานกับยุทธศาสตร์ที่รองรับ อนาคต บนพื้นฐานของการต่อยอดอดีตและปรับปรุงปัจจุบัน พร้อมทั้งการส่งเสริมและสนับสนุนจากภาครัฐ ให้ประเทศไทยสามารถสร้างฐานรายได้และการจ้างงานใหม่ ขยายโอกาสทางการค้าและการลงทุน ในเวทีโลก ควบคู่ไปกับการยกระดับรายได้และการกินดีอยู่ดี รวมถึงการเพิ่มขึ้นของคนชั้นกลาง และลดความเหลื่อมล้ำของคนในประเทศได้ในคราวเดียวกัน

๑. การเกษตรสร้างมูลค่า
 ๑. เกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น
 ๒. เกษตรปลอดภัย
 ๓. เกษตรชีวภาพ
 ๔. เกษตรแปรรูป
 ๕. เกษตรอัจฉริยะ
๒. อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต
 ๑. อุตสาหกรรมชีวภาพ
 ๒. อุตสาหกรรมและบริการการแพทย์ครบวงจร
 ๓. อุตสาหกรรมและบริการดิจิทัล ข้อมูล และปัญญาประดิษฐ์
 ๔. อุตสาหกรรมและบริการขนส่งและโลจิสติกส์
 ๕. อุตสาหกรรมความมั่นคงของประเทศ
๓. สร้างความหลากหลายด้านการท่องเที่ยว
 ๑. ท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์และวัฒนธรรม
 ๒. ท่องเที่ยวเชิงธุรกิจ
 ๓. ท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ความงาม และแพทย์แผนไทย
 ๔. ท่องเที่ยวนันทนาการทางน้ำ
 ๕. ท่องเที่ยวเชื่อมโยงภูมิภาค
๔. โครงสร้างพื้นฐาน เชื่อมไทย เชื่อมโลก

๑. เชื่อมโยงโครงข่ายคมนาคมไว้ร่อยต่อ
๒. สร้างและพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษ
๓. เพิ่มพื้นที่และเมืองเศรษฐกิจ
๔. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเทคโนโลยีสมัยใหม่
๕. รักษาและเสริมสร้างเสถียรภาพทางเศรษฐกิจมหภาค
๕. พัฒนาเศรษฐกิจบนพื้นฐานผู้ประกอบการยุคใหม่
 ๑. สร้างผู้ประกอบการอัจฉริยะ
 ๒. สร้างโอกาสเข้าถึงบริการทางการเงิน
 ๓. สร้างโอกาสเข้าถึงตลาด
 ๔. สร้างโอกาสเข้าถึงข้อมูล
 ๕. ปรับบทบาทและโอกาสการเข้าถึงบริการภาครัฐ

๓. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ มีเป้าหมาย การพัฒนาที่สำคัญเพื่อพัฒนาคนในทุกมิติและในทุกช่วงวัยให้เป็นคนดี เก่ง และมีคุณภาพ โดยคนไทย มีความพร้อมทั้งกาย ใจ สติปัญญา มีพัฒนาการที่รอบด้านและมีสุขภาวะที่ดีในทุกช่วงวัย มีจิตสาธารณะ รับผิดชอบต่อสังคมและผู้อื่น มัธยัสถ์ อดออม โอบอ้อมอารี มีวินัย รักษาศีลธรรม และเป็นพลเมืองดีของชาติ มีหลักคิดที่ถูกต้อง มีทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ ๒๑ มีทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษและภาษาที่สาม และอนุรักษ์ภาษาท้องถิ่น มีนิสัยรักการเรียนรู้และการพัฒนาตนเอง อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต สู่การเป็นคนไทยที่มีทักษะสูง เป็นนวัตกรรม นวัตกรรม นักคิด ผู้ประกอบการ เกษตรกรยุคใหม่ และอื่น ๆ โดยมีสัมมาชีพตามความถนัดของตนเอง

๑. การปรับเปลี่ยนค่านิยมและวัฒนธรรม
 ๑. การปลูกฝังค่านิยมและวัฒนธรรมผ่านการเล็งดูในครอบครัว
 ๒. การบูรณาการเรื่องความซื่อสัตย์ วินัย คุณธรรม จริยธรรม ในการจัดการ เรียนการสอนในสถานศึกษา
 ๓. การสร้างความเข้มแข็งในสถาบันทางศาสนา
 ๔. การปลูกฝังค่านิยมและวัฒนธรรมโดยใช้ชุมชนเป็นฐาน
 ๕. การสร้างค่านิยมและวัฒนธรรมที่พึงประสงค์จากภาคธุรกิจ
 ๖. การใช้สื่อและสื่อสารมวลชนในการปลูกฝังค่านิยมและวัฒนธรรมของคนในสังคม
 ๗. การส่งเสริมให้คนไทยมีจิตสาธารณะและมีความรับผิดชอบต่อส่วนรวม
๒. การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต
 ๑. ช่วงการตั้งครรภ์/ปฐมวัย
 ๒. ช่วงวัยเรียน/วัยรุ่น
 ๓. ช่วงวัยแรงงาน
 ๔. ช่วงวัยผู้สูงอายุ
๓. ปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้ที่ตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ ๒๑
 ๑. การปรับเปลี่ยนระบบการเรียนรู้ให้เอื้อต่อการพัฒนาทักษะสำหรับศตวรรษที่ ๒๑
 ๒. การเปลี่ยนโฉมบทบาท ‘ครู’ ให้เป็นครูยุคใหม่
 ๓. การเพิ่มประสิทธิภาพระบบบริหารจัดการศึกษาในทุกกระดับ ทุกประเภท
 ๔. การพัฒนาระบบการเรียนรู้ตลอดชีวิต

๕. การสร้างความตื่นตัวให้คนไทยตระหนักถึงบทบาท ความรับผิดชอบ และ การวางตำแหน่งของประเทศไทยในภูมิภาคเอเชียอาคเนย์และประชาคมโลก
๖. การวางพื้นฐานระบบรองรับการเรียนรู้โดยใช้ดิจิทัลแพลตฟอร์ม
๗. การสร้างระบบการศึกษาเพื่อเป็นเลิศทางวิชาการระดับนานาชาติ
๔. การตระหนักถึงพหุปัญญาของมนุษย์ที่หลากหลาย
 ๑. การพัฒนาและส่งเสริมพหุปัญญาผ่านครอบครัว ระบบสถานศึกษา สภาพแวดล้อม รวมทั้งสื่อ
 ๒. การสร้างเส้นทางอาชีพ สภาพแวดล้อมการทำงาน และระบบสนับสนุน ที่เหมาะสมสำหรับผู้มีความสามารถพิเศษผ่านกลไกต่าง ๆ
 ๓. การดึงดูดกลุ่มผู้เชี่ยวชาญต่างชาติและคนไทยที่มีความสามารถ ในต่างประเทศให้มาสร้างและพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมให้กับประเทศ
๕. การเสริมสร้างให้คนไทยมีสุขภาวะที่ดี
 ๑. การสร้างความรอบรู้ด้านสุขภาวะ
 ๒. การป้องกันและควบคุมปัจจัยเสี่ยงที่คุกคามสุขภาวะ
 ๓. การสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการมีสุขภาวะที่ดี
 ๔. การพัฒนาระบบบริการสุขภาพที่ทันสมัยสนับสนุนการสร้างสุขภาวะที่ดี
 ๕. การส่งเสริมให้ชุมชนเป็นฐานในการสร้างสุขภาวะที่ดีในทุกพื้นที่
๖. การสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์
 ๑. การสร้างความอยู่ดีมีสุขของครอบครัวไทย
 ๒. การส่งเสริมบทบาทการมีส่วนร่วมของภาครัฐ ภาคเอกชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ครอบครัวและชุมชนในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์
 ๓. การปลูกฝังและพัฒนาทักษะนอกห้องเรียน
 ๔. การพัฒนาระบบฐานข้อมูลเพื่อการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์
๗. การเสริมสร้างศักยภาพการกีฬาในการสร้างคุณค่าทางสังคมและพัฒนาประเทศ
 ๑. การส่งเสริมการออกกำลังกาย และกีฬาขั้นพื้นฐานให้กลายเป็นวิถีชีวิต
 ๒. การส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในกิจกรรมออกกำลังกาย กีฬา และนันทนาการ
 ๓. การส่งเสริมการกีฬาเพื่อพัฒนาสู่ระดับอาชีพ
 ๔. การพัฒนาบุคลากรด้านการกีฬาและนันทนาการเพื่อรองรับการเติบโตของอุตสาหกรรมกีฬา

๔. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับเปลี่ยนค่านิยมและวัฒนธรรม การสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม มีเป้าหมาย การพัฒนาที่ให้ความสำคัญกับการดึงเอาพลังของภาคส่วนต่าง ๆ ทั้งภาคเอกชน ประชาสังคม ชุมชน ท้องถิ่น มาร่วมขับเคลื่อน โดยการสนับสนุนการรวมตัวของประชาชนในการร่วมคิดร่วมทำเพื่อส่วนรวม การกระจายอำนาจและความรับผิดชอบไปสู่กลไกบริหารราชการแผ่นดินในระดับท้องถิ่น การเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนในการจัดการตนเอง และการเตรียมความพร้อมของประชากรไทย ทั้งในมิติสุขภาพ เศรษฐกิจ สังคม และสภาพแวดล้อมให้เป็นประชากรที่มีคุณภาพ สามารถพึ่งตนเอง และทำประโยชน์แก่ครอบครัว ชุมชน และสังคมให้นานที่สุด โดยรัฐให้หลักประกันการเข้าถึงบริการและ สวัสดิการที่มีคุณภาพอย่างเป็นธรรมและทั่วถึง

๑. การลดความเหลื่อมล้ำ สร้างความเป็นธรรมในทุกมิติ
 ๑. ปรับโครงสร้างเศรษฐกิจฐานราก
 ๒. ปฏิรูประบบภาษีและการคุ้มครองผู้บริโภค

๓. กระจายการถือครองที่ดินและการเข้าถึงทรัพยากร
๔. เพิ่มผลิตภาพและคุ้มครองแรงงานไทย ให้เป็นแรงงานฝีมือที่มีคุณภาพ และความริเริ่มสร้างสรรค์ มีความปลอดภัยในการทำงาน
๕. สร้างหลักประกันทางสังคมที่ครอบคลุมและเหมาะสมกับคนทุกช่วงวัย ทุกเพศภาวะและทุกกลุ่ม
๖. ลงทุนทางสังคมแบบมุ่งเป้าเพื่อช่วยเหลือกลุ่มคนยากจนและกลุ่ม ผู้ด้อยโอกาสโดยตรง
๗. สร้างความเป็นธรรมในการเข้าถึงบริการสาธารณสุข และการศึกษา โดยเฉพาะสำหรับผู้มีรายได้น้อย และกลุ่มผู้ด้อยโอกาส
๘. สร้างความเป็นธรรมในการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมอย่างทั่วถึง
๒. การกระจายศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยี
 ๑. พัฒนาศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยีในภูมิภาค
 ๒. กำหนดแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของแต่ละกลุ่มจังหวัดในมิติต่าง ๆ
 ๓. จัดระบบเมืองที่เอื้อต่อการสร้างชีวิตและสังคมที่มีคุณภาพและปลอดภัย ให้สามารถตอบสนองต่อสังคมสูงวัยและแนวโน้มของการขยายตัวของเมืองในอนาคต
 ๔. ปรับโครงสร้างและแก้ไขกฎหมายระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน เพื่อวาง ระบบและกลไกการบริหารงานในระดับภาค กลุ่มจังหวัด
 ๕. สนับสนุนการพัฒนาพื้นที่บนฐานข้อมูลความรู้ เทคโนโลยี และนวัตกรรม
 ๖. การพัฒนากำลังแรงงานในพื้นที่
๓. การเสริมสร้างพลังทางสังคม
 ๑. สร้างสังคมเข้มแข็งที่แบ่งปัน ไม่ทอดทิ้งกัน และมีคุณธรรม
 ๒. การรองรับสังคมสูงวัยอย่างมีคุณภาพ
 ๓. สนับสนุนความร่วมมือระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน ภาควิชาการ ภาคประชา สังคมและภาคประชาชน
 ๔. ส่งเสริมความเสมอภาคทางเพศและบทบาทของสตรีในการสร้างสรรค์สังคม
 ๕. สนับสนุนการพัฒนาบนฐานทุนทางสังคมและวัฒนธรรม
 ๖. สนับสนุนการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศและสื่อสร้างสรรค์ เพื่อรองรับ สังคมยุคดิจิทัล
 - ๗.
๔. การเพิ่มขีดความสามารถของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนา การพึ่งตนเองและการ จัดการตนเอง
 ๑. ส่งเสริมการปรับตัวภูมิทัศน์ในระดับครัวเรือน ให้มีขีดความสามารถใน การจัดการวางแผนชีวิต สุขภาพ ครอบครัว การเงินและอาชีพ
 ๒. เสริมสร้างศักยภาพของชุมชนในการพึ่งตนเองและการพึ่งพากันเอง
 ๓. สร้างการมีส่วนร่วมของภาคส่วนต่าง ๆ เพื่อสร้างประชาธิปไตยชุมชน
 ๔. สร้างภูมิคุ้มกันทางปัญญาให้กับชุมชน

๕. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญ เพื่อนำไปสู่การบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนในทุกมิติ ทั้งด้านสังคม เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม ธรรมาภิบาล และความ เป็นหุ้นส่วนความร่วมมือระหว่างกัน ทั้งภายในและภายนอกประเทศอย่างบูรณาการ ใช้พื้นที่เป็นตัวตั้งในการกำหนดกล ยุทธ์และแผนงาน และการให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องได้เข้ามามีส่วนร่วมในแบบทางตรงให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ โดยเป็น การดำเนินการบนพื้นฐานการเติบโตร่วมกัน ไม่ว่าจะเป็นทางเศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม และคุณภาพชีวิต โดยให้ความสำคัญ กับการสร้างสมดุลทั้ง ๓ ด้าน อันจะนำไปสู่ความยั่งยืนเพื่อคนรุ่นต่อไปอย่างแท้จริง

๑. สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจสีเขียว

๑. เพิ่มมูลค่าของเศรษฐกิจฐานชีวภาพให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ด้านการ สร้างความสามารถในการแข่งขัน
๒. อนุรักษ์และฟื้นฟูความหลากหลายทางชีวภาพในและนอกถิ่นกำเนิด
๓. อนุรักษ์และฟื้นฟูแม่น้ำลำคลองและแหล่งน้ำธรรมชาติทั่วประเทศ
๔. รักษาและเพิ่มพื้นที่สีเขียวที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
๕. ส่งเสริมการบริโภคและการผลิตที่ยั่งยืน

๒. สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจภาคทะเล

๑. เพิ่มมูลค่าของเศรษฐกิจฐานชีวภาพทางทะเล
๒. ปรับปรุง ฟื้นฟู และสร้างใหม่ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งทั้งระบบ
๓. ฟื้นฟูชายหาดที่เป็นแหล่งท่องเที่ยว ชายฝั่งทะเลได้รับการป้องกันและแก้ไข ทั้งระบบ และมีนโยบายการจัดการชายฝั่งแบบบูรณาการอย่างเป็นองค์รวม
๔. พัฒนาและเพิ่มสัดส่วนกิจกรรมทางทะเลที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

๓. สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศ

๑. ลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก
๒. มีการปรับตัวเพื่อลดความสูญเสียและเสียหายจากภัยธรรมชาติ และผลกระทบที่เกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ
๓. มุ่งเป้าสู่การลงทุนที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศในการพัฒนาโครงสร้าง พื้นฐาน ของภาครัฐและภาคเอกชน
๔. พัฒนาและสร้างระบบรับมือปรับตัวต่อโรคอุบัติใหม่และโรคอุบัติซ้ำที่เกิด จากการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศ

๔. พัฒนาพื้นที่เมือง ชนบท เกษตรกรรมและอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ มุ่งเน้นความเป็น เมืองที่เติบโตอย่างต่อเนื่อง

๑. จัดทำแผนผังภูมินิเวศเพื่อการพัฒนาเมือง ชนบท พื้นที่เกษตรกรรม และอุตสาหกรรม รวมถึงพื้นที่อนุรักษ์ตามศักยภาพและความเหมาะสมทางภูมินิเวศอย่างเป็น เอกภาพ
๒. พัฒนาพื้นที่เมือง ชนบท เกษตรกรรม และ อุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ที่มี การบริหารจัดการตามแผนผังภูมินิเวศอย่างยั่งยืน
๓. จัดการมลพิษที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และสารเคมีในภาคเกษตร ทั้งระบบ ให้เป็นไปตามมาตรฐานสากลและค่ามาตรฐานสากล
๔. สงวนรักษา อนุรักษ์ ฟื้นฟู และพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติ มรดก ทางสถาปัตยกรรมและศิลปวัฒนธรรม อัตลักษณ์ และวิถีชีวิตพื้นถิ่นบนฐานธรรมชาติ และฐาน วัฒนธรรมอย่างยั่งยืน
๕. พัฒนาเครือข่ายองค์กรพัฒนาเมืองและชุมชน รวมทั้งกลุ่มอาสาสมัคร ด้วยกลไกการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในท้องถิ่น
๖. เสริมสร้างระบบสาธารณสุขและอนามัยสิ่งแวดล้อม และยกระดับ ความสามารถในการป้องกันโรคอุบัติใหม่และอุบัติซ้ำ

๕. พัฒนาความมั่นคงน้ำ พลังงาน และเกษตรที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

๑. พัฒนาการจัดการน้ำเชิงลุ่มน้ำทั้งระบบเพื่อเพิ่มความมั่นคงด้านน้ำ ของประเทศ
๒. เพิ่มผลิตภาพของน้ำทั้งระบบในการใช้น้ำอย่างประหยัด รู้คุณค่า และสร้าง มูลค่าเพิ่มจากการใช้น้ำให้ทัดเทียมกับระดับสากล
๓. พัฒนาความมั่นคงพลังงานของประเทศ และส่งเสริมการใช้พลังงาน ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

๔. เพิ่มประสิทธิภาพการใช้พลังงานโดยลดความเข้มข้นของการใช้พลังงาน
๕. พัฒนาความมั่นคงด้านการเกษตรและอาหารของประเทศและชุมชน ในมิติปริมาณ คุณภาพ ราคาและการเข้าถึงอาหาร
๖. ยกระดับกระบวนการทัศน์เพื่อกำหนดอนาคตประเทศ
 ๑. ส่งเสริมคุณลักษณะและพฤติกรรมที่พึงประสงค์ด้านสิ่งแวดล้อม และคุณภาพชีวิตที่ดีของคนไทย
 ๒. พัฒนาเครื่องมือ กลไกและระบบยุติธรรม และระบบประชาธิปไตย สิ่งแวดล้อม
 ๓. จัดโครงสร้างเชิงสถาบันเพื่อจัดการประเด็นร่วม ด้านการบริหารจัดการ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่สำคัญ
 ๔. พัฒนาและดำเนินโครงการที่ยกระดับกระบวนการทัศน์เพื่อกำหนดอนาคต ประเทศ ด้านทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรม บนหลักของการมีส่วนร่วม และธรรมาภิบาล

๖. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญเพื่อปรับเปลี่ยนภาครัฐที่ยึดหลัก “ภาครัฐของประชาชนเพื่อประชาชน และประโยชน์ส่วนรวม” โดยภาครัฐต้องมีขนาดที่เหมาะสมกับบทบาทภารกิจ แยกแยะบทบาท หน่วยงานของรัฐที่ทำหน้าที่ในการกำกับหรือในการให้บริการในระบบเศรษฐกิจที่มีการแข่งขัน มีสมรรถนะสูง ยึดหลักธรรมาภิบาล ปรับวัฒนธรรมการทำงานให้มุ่งผลสัมฤทธิ์และผลประโยชน์ส่วนรวม มีความทันสมัย และพร้อมที่จะปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลกอยู่ตลอดเวลา โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การนำนวัตกรรม เทคโนโลยีข้อมูลขนาดใหญ่ ระบบการทำงานที่เป็นดิจิทัลเข้ามาประยุกต์ใช้อย่างคุ้มค่า และปฏิบัติงานเทียบได้กับมาตรฐานสากล รวมทั้งมีลักษณะเปิดกว้าง เชื่อมโยงถึงกันและเปิดโอกาสให้ ทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมเพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างสะดวก รวดเร็ว และ โปร่งใส โดยทุกภาคส่วนในสังคมต้องร่วมกันปลูกฝังค่านิยมความซื่อสัตย์สุจริต ความมัธยัสถ์ และสร้างจิตสำนึกในการปฏิเสธไม่ยอมรับการทุจริตประพฤติมิชอบอย่างสิ้นเชิง นอกจากนี้ กฎหมายต้องมีความชัดเจน มีเพียงเท่าที่จำเป็น มีความทันสมัย มีความเป็นสากล มีประสิทธิภาพ และนำไปสู่การลด ความเหลื่อมล้ำและเอื้อต่อการพัฒนา โดยกระบวนการยุติธรรมมีการบริหารที่มีประสิทธิภาพ เป็นธรรม ไม่เลือกปฏิบัติ และการอำนวยความสะดวกตามหลักนิติธรรม

๑. ภาครัฐที่ยึดประชาชนเป็นศูนย์กลาง ตอบสนองความต้องการ และให้บริการอย่าง สะดวกรวดเร็ว โปร่งใส
 ๑. การให้บริการสาธารณะของภาครัฐได้มาตรฐานสากลและเป็นระดับ แนวหน้าของภูมิภาค
 ๒. ภาครัฐมีความเชื่อมโยงในการให้บริการสาธารณะต่าง ๆ ผ่านการ นำเทคโนโลยีดิจิทัลมาประยุกต์ใช้
๒. ภาครัฐบริหารงานแบบบูรณาการโดยมียุทธศาสตร์ชาติเป็นเป้าหมายและเชื่อมโยง การพัฒนาในทุกระดับ ทุกประเด็น ทุกภารกิจ และทุกพื้นที่
 ๑. ให้ยุทธศาสตร์ชาติเป็นกลไกขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศ
 ๒. ระบบการเงินการคลังประเทศสนับสนุนการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติ
 ๓. ระบบติดตามประเมินผลที่สะท้อนการบรรลุเป้าหมายยุทธศาสตร์ชาติ ในทุกระดับ
๓. ภาครัฐมีขนาดเล็กลง เหมาะสมกับภารกิจ ส่งเสริมให้ประชาชนและทุกภาคส่วน มีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศ
 ๑. ภาครัฐมีขนาดที่เหมาะสม
 ๒. ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศ
 ๓. ส่งเสริมการกระจายอำนาจและสนับสนุนบทบาทชุมชนท้องถิ่นให้องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นหน่วยงานที่มีสมรรถนะสูง ตั้งอยู่บนหลักธรรมาภิบาล

๔. ภาครัฐมีความทันสมัย

๑. องค์กรภาครัฐมีความยืดหยุ่นเหมาะสมกับบริบทการพัฒนาประเทศ
๒. พัฒนาและปรับระบบวิธีการปฏิบัติราชการให้ทันสมัย

๕. บุคลากรภาครัฐเป็นคนดีและเก่ง ยึดหลักคุณธรรม จริยธรรม มีจิตสำนึก มีความสามารถสูง มุ่งมั่น และเป็นมืออาชีพ

๑. ภาครัฐมีการบริหารกำลังคนที่มีความคล่องตัว ยึดระบบคุณธรรม
๒. บุคลากรภาครัฐยึดค่านิยมในการทำงานเพื่อประชาชน มีคุณธรรม และมีการพัฒนาตามเส้นทางความก้าวหน้าในอาชีพ

๖. ภาครัฐมีความโปร่งใส ปลอดการทุจริตและประพฤติมิชอบ

๑. ประชาชนและภาคีต่าง ๆ ในสังคมร่วมมือกันในการป้องกันการทุจริต และประพฤติมิชอบ
๒. บุคลากรภาครัฐยึดมั่นในหลักคุณธรรม จริยธรรมและความซื่อสัตย์สุจริต
๓. การปราบปรามการทุจริตประพฤติมิชอบมีประสิทธิภาพมีความเด็ดขาด เป็นธรรม และตรวจสอบได้
๔. การบริหารจัดการการป้องกันและปราบปรามการทุจริตอย่างเป็นระบบ แบบบูรณาการ

๗. กฎหมายมีความสอดคล้องเหมาะสมกับบริบทต่าง ๆ และมีเท่าที่จำเป็น

๑. ภาครัฐจัดให้มีกฎหมายที่สอดคล้องและเหมาะสมกับบริบทต่าง ๆ ที่เปลี่ยนแปลง
๒. มีกฎหมายเท่าที่จำเป็น
๓. การบังคับใช้กฎหมายอย่างมีประสิทธิภาพ

๘. กระบวนการยุติธรรมเคารพสิทธิมนุษยชนและปฏิบัติต่อประชาชนโดยเสมอภาค

๑. บุคลากรและหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมเคารพและยึดมั่นในหลัก ประชาธิปไตย เคารพศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ที่พึงได้รับการปฏิบัติอย่างเท่าเทียม
๒. ทุกหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม มีบทบาทเชิงรุกร่วมกันในทุกขั้นตอน ของการค้นหาความจริง
๓. หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมทั้งทางแพ่ง อาญา และปกครอง มีเป้าหมายและยุทธศาสตร์ร่วมกัน
๔. ส่งเสริมระบบยุติธรรมทางเลือก ระบบยุติธรรมชุมชน และการมีส่วนร่วม ของประชาชนในกระบวนการยุติธรรม
๕. พัฒนามาตรการอื่นแทนโทษทางอาญา

๑.๒ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)

วัตถุประสงค์และเป้าหมายการพัฒนา

การพัฒนาประเทศในระยะ ๕ ปี ของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ ให้สามารถก้าวข้ามความท้าทายที่เป็นอุปสรรคต่อการบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติ จำเป็นจะต้องเร่งแก้ไขจุดอ่อนและข้อจำกัดของประเทศที่มีอยู่เดิม รวมทั้งเพิ่มศักยภาพในการรับมือกับความเสี่ยงสำคัญที่มาจากการเปลี่ยนแปลงของบริบททั้งจากภายนอกและภายใน ตลอดจนการเสริมสร้างความสามารถในการสร้างสรรค์ประโยชน์จากโอกาสที่เกิดขึ้นได้อย่างเหมาะสมและทันทั่วถึง ด้วยเหตุนี้ การกำหนดทิศทางการพัฒนาประเทศในระยะของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ จึงมีวัตถุประสงค์เพื่อ **พลิกโฉมประเทศไทยสู่ “สังคมก้าวหน้า เศรษฐกิจสร้างมูลค่าอย่างยั่งยืน”** ซึ่งหมายถึงการสร้างการเปลี่ยนแปลงที่ครอบคลุมตั้งแต่ระดับโครงสร้าง นโยบาย และกลไกเพื่อมุ่ง เสริมสร้างสังคมที่ก้าวหน้าพลวัตของโลกและเกื้อหนุนให้คนไทยมีโอกาสที่จะพัฒนานตนเองได้อย่างเต็มศักยภาพ พร้อมกับการยกระดับกิจกรรมการผลิตและการให้บริการให้สามารถสร้างมูลค่าเพิ่มที่สูงขึ้น โดยอยู่บนพื้นฐานของความยั่งยืนทางสิ่งแวดล้อม

เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ข้างต้น แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ จึงได้กำหนดเป้าหมายหลักของการพัฒนาจำนวน ๕ ประการ ประกอบด้วย

๓.๑.๑ การปรับโครงสร้างภาคการผลิตและบริการสู่เศรษฐกิจฐานนวัตกรรม มุ่งยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคการผลิตและบริการสำคัญ ผ่านการผลักดันส่งเสริมการสร้างมูลค่าเพิ่มโดยใช้นวัตกรรม เทคโนโลยี และความคิดสร้างสรรค์ ที่ตอบโจทย์พัฒนาการของสังคมยุคใหม่และเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม พร้อมทั้งให้ความสำคัญกับการเชื่อมโยงเศรษฐกิจท้องถิ่นและผู้ประกอบการรายย่อยกับห่วงโซ่มูลค่าของภาคการผลิตและบริการเป้าหมาย รวมถึงพัฒนาระบบนิเวศที่ส่งเสริมการค้าการลงทุนและนวัตกรรม

๓.๑.๒ การพัฒนาคนสำหรับโลกยุคใหม่ มุ่งพัฒนาให้คนไทยมีทักษะและคุณลักษณะที่เหมาะสมกับโลกยุคใหม่ ทั้งทักษะในด้านความรู้ ทักษะทางพฤติกรรม และคุณลักษณะตามบรรทัดฐานที่ดีของสังคม และเร่งรัดการเตรียมพร้อมกำลังคนให้มีคุณภาพสอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน และเอื้อต่อการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจไปสู่ภาคการผลิตและบริการเป้าหมายที่มีศักยภาพและผลิตภาพสูงขึ้น รวมทั้งให้ความสำคัญกับการสร้างหลักประกันและความคุ้มครองทางสังคมที่สามารถส่งเสริมความมั่นคงในชีวิต

๓.๑.๓ การมุ่งสู่สังคมแห่งโอกาสและความเป็นธรรม มุ่งลดความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจและสังคม ทั้งในเชิงรายได้ พื้นที่ ความมั่งคั่ง และการแข่งขันของภาคธุรกิจ ด้วยการสนับสนุนช่วยเหลือกลุ่มเปราะบางและผู้ด้อยโอกาสให้มีโอกาสในการเลื่อนสถานะทางเศรษฐกิจและสังคม กระจายโอกาสทางเศรษฐกิจ และจัดให้มีบริการสาธารณะที่มีคุณภาพอย่างทั่วถึงและเท่าเทียมในทุกพื้นที่ พร้อมทั้งเพิ่มโอกาสในการแข่งขันของภาคธุรกิจให้เปิดกว้างและเป็นธรรม

๓.๑.๔ การเปลี่ยนผ่านการผลิตและบริโภคไปสู่ความยั่งยืน มุ่งลดการก่อกมลพิษ ควบคู่ไปกับการผลักดันให้เกิดการใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างมีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับขีดความสามารถในการรองรับของระบบนิเวศ ตลอดจนลดปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกเพื่อให้ประเทศไทยบรรลุเป้าหมายความเป็นกลางทางคาร์บอนภายในปี ๒๕๖๓ และบรรลุเป้าหมายการปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิเป็นศูนย์ภายในปี ๒๖๐๘

๓.๑.๕ การเสริมสร้างความสามารถของประเทศในการรับมือกับการเปลี่ยนแปลงและความเสี่ยงภายใต้บริบทโลกใหม่ มุ่งสร้างความพร้อมในการรับมือและแสวงหาโอกาสจากการเป็นสังคมสูงวัย การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ภัยโรคระบาด และภัยคุกคามทางไซเบอร์ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและกลไกทางสถาบันที่เอื้อต่อการเปลี่ยนแปลงสู่ดิจิทัล รวมทั้งปรับปรุงโครงสร้างและระบบการบริหารงานของภาครัฐให้สามารถตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงของบริบททางเศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยีได้อย่างทันเวลา มีประสิทธิภาพ และมีธรรมาภิบาล

โดยตัวชี้วัดและค่าเป้าหมายของแต่ละเป้าหมายหลัก มีดังนี้

เป้าหมายหลัก	ตัวชี้วัด	สถานะปัจจุบัน	ค่าเป้าหมายในปี ๒๕๗๐
๑. การปรับโครงสร้างภาคการผลิตและบริการสู่เศรษฐกิจฐานนวัตกรรม	รายได้ประชากรชาติต่อหัว	๗,๐๙๗ เหรียญสหรัฐต่อปี (๒๒๗,๐๐๐ บาท) ในปี ๒๕๖๔	๙,๓๐๐ เหรียญสหรัฐต่อปี (๓๐๐,๐๐๐ บาท)
๒. การพัฒนาคนสำหรับโลกยุคใหม่	ดัชนีความก้าวหน้าของคน (ประกอบด้วยตัวชี้วัดใน ๘ ด้าน ได้แก่ สุขภาพ การศึกษา ชีวิตการงาน รายได้ ที่อยู่อาศัย และสภาพแวดล้อม ชีวิตครอบครัวและชุมชน การคมนาคมและการสื่อสาร และการมีส่วนร่วม)	๐.๖๕๐๑ (ความก้าวหน้าของคนอยู่ในระดับปานกลาง) ในปี ๒๕๖๓	๐.๗๒๐๙ (ความก้าวหน้าของคนอยู่ในระดับสูง)
๓. การมุ่งสู่สังคมแห่งโอกาสและความเป็นธรรม	ความแตกต่างของความเป็นอยู่ (รายจ่าย) ระหว่างกลุ่มประชากรที่มีฐานะทางเศรษฐกิจสูงสุด ร้อยละ ๑๐ และต่ำสุดร้อยละ ๔๐	๕.๖๘ เท่า ในปี ๒๕๖๓	ต่ำกว่า ๕ เท่า
๔. การเปลี่ยนผ่านการผลิตและบริการ ไปสู่ความยั่งยืน	ปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจก	ในปี ๒๕๖๒ การปล่อยก๊าซเรือนกระจกในภาคพลังงานและขนส่ง ลดลงร้อยละ ๑๗ เมื่อเทียบกับปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกในกรณีปกติ	การปล่อยก๊าซเรือนกระจกโดยรวม (ครอบคลุมภาคพลังงาน/คมนาคมและขนส่ง/กระบวนการทางอุตสาหกรรม/การจัดการของเสีย) ลดลงไม่น้อยกว่าร้อยละ ๒๐ เมื่อเทียบกับปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกในกรณีปกติ
๕. การเสริมสร้างความสามารถของประเทศในการรับมือกับการเปลี่ยนแปลง	ดัชนีรวมสะท้อนความสามารถในการรับมือกับการเปลี่ยนแปลง ประกอบด้วย ๔ ตัวชี้วัดย่อย ได้แก่		
ความสามารถของประเทศในการรับมือกับการเปลี่ยนแปลงและความเสี่ยงภายใต้บริบทโลกใหม่	๑) ชีตความสามารถของการปฏิบัติตามกฎอนามัยระหว่างประเทศและการเตรียมความพร้อมฉุกเฉินด้านสุขภาพ	ร้อยละ ๘๕ ในปี ๒๕๖๓	ร้อยละ ๙๐ โดยสมรรถนะหลักแต่ละด้านไม่ต่ำกว่า ร้อยละ ๘๐

เป้าหมายหลัก	ตัวชี้วัด	สถานะปัจจุบัน	ค่าเป้าหมายในปี ๒๕๗๐
	๒) อันดับความเสี่ยงด้านภูมิอากาศ	อันดับเฉลี่ย ๕ ปี (๒๕๕๘-๒๕๖๒) เท่ากับ ๓๖.๘	อันดับเฉลี่ย ๕ ปี (๒๕๖๖-๒๕๗๐) ไม่น้อยกว่า ๔๐ ^๑
	๓) อันดับความสามารถ ในการแข่งขันด้านดิจิทัล	อันดับที่ ๓๘ ในปี ๒๕๖๔	อันดับที่ ๓๐
	๔) อันดับประสิทธิภาพของรัฐบาล	อันดับที่ ๒๐ ในปี ๒๕๖๔	อันดับที่ ๑๕

ทั้งนี้ ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมายของแต่ละเป้าหมายหลัก เป็นตัวชี้วัดร่วมที่ต้องการอาศัยการดำเนินงานจากหลายหมวดหมู่การพัฒนาประกอบกัน และใช้ในการวัดผลสัมฤทธิ์ของแผนในภาพรวม

๓.๒ หมวดหมู่การพัฒนา

เพื่อถ่ายทอดเป้าหมายหลักไปสู่ภาพของการขับเคลื่อนที่ชัดเจนในลักษณะของวาระการพัฒนาที่เอื้อให้เกิดการทำงานร่วมกันของหลายหน่วยงานและหลายภาคส่วนในการผลักดันการพัฒนาเรื่องใดเรื่องหนึ่งให้เกิดผลได้อย่างเป็นรูปธรรม แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ จึงได้กำหนด**หมวดหมู่การพัฒนา** จำนวน ๑๓ หมวดหมู่ ซึ่งเป็นการบ่งบอกถึงสิ่งที่ประเทศไทยปรารถนาจะ “เป็น” หรือมุ่งหวังจะ “มี” เพื่อสะท้อนประเด็นการพัฒนาที่มีลำดับความสำคัญสูงต่อการพลิกโฉมประเทศไทยสู่ “สังคมก้าวหน้า เศรษฐกิจสร้างมูลค่าอย่างยั่งยืน” โดยหมวดหมู่ทั้ง ๑๓ ประการ แบ่งออกได้เป็น ๔ มิติ ดังนี้

๓.๒.๑ มิติภาคการผลิตและบริการเป้าหมาย

- หมวดหมู่ที่ ๑ ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง
- หมวดหมู่ที่ ๒ ไทยเป็นจุดหมายของการท่องเที่ยวที่เน้นคุณภาพและความยั่งยืน
- หมวดหมู่ที่ ๓ ไทยเป็นฐานการผลิตยานยนต์ไฟฟ้าที่สำคัญของโลก
- หมวดหมู่ที่ ๔ ไทยเป็นศูนย์กลางทางการแพทย์และสุขภาพมูลค่าสูง
- หมวดหมู่ที่ ๕ ไทยเป็นประตูการค้าการลงทุนและยุทธศาสตร์ทางโลจิสติกส์ที่สำคัญของภูมิภาค
- หมวดหมู่ที่ ๖ ไทยเป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะและอุตสาหกรรมดิจิทัลของอาเซียน

๓.๒.๒ มิติโอกาสและความเสมอภาคทางเศรษฐกิจและสังคม

- หมวดหมู่ที่ ๗ ไทยมีวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เข้มแข็ง มีศักยภาพสูง และสามารถ แข่งขันได้
- หมวดหมู่ที่ ๘ ไทยมีพื้นที่และเมืองอัจฉริยะที่น่าอยู่ ปลอดภัย เติบโตได้อย่างยั่งยืน

^๑ ตัวเลขอันดับที่น้อย แสดงถึงระดับผลกระทบจากสภาพอากาศที่สูง

หมวดหมู่ที่ ๙ ไทยมีความยากจนข้ามรุ่นลดลง
และมีความคุ้มครองทางสังคมที่เพียงพอ เหมาะสม

๓.๒.๓ มิติความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

หมวดหมู่ที่ ๑๐ ไทยมีเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ

หมวดหมู่ที่ ๑๑ ไทยสามารถลดความเสี่ยงและผลกระทบจากภัยธรรมชาติและเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

๓.๒.๔ มิติปัจจัยผลักดันการพลิกโฉมประเทศ

หมวดหมู่ที่ ๑๒ ไทยมีกำลังคนสมรรถนะสูง มุ่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง
ตอบโจทย์การพัฒนาแห่งอนาคต

หมวดหมู่ที่ ๑๓ ไทยมีภาครัฐที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพ และตอบโจทย์ประชาชน

ความเชื่อมโยงระหว่างหมวดหมู่การพัฒนา กับเป้าหมายหลักแสดงไว้ในแผนภาพที่ ๓.๑ โดยหมวดหมู่การพัฒนาที่กำหนดขึ้นเป็นประเด็นที่มีลักษณะเชิงบูรณาการที่ครอบคลุมการพัฒนาตั้งแต่ในระดับต้นน้ำจนถึงปลายน้ำ และสามารถนำไปสู่ผลพัฒนาทั้งในมิติเศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมไปพร้อม ๆ กัน ทำให้หมวดหมู่แต่ละประการสามารถสนับสนุนเป้าหมายหลักได้มากกว่าหนึ่งข้อ นอกจากนี้ การพัฒนาภายใต้แต่ละหมวดหมู่ไม่ได้แยกขาดจากกัน แต่มีการสนับสนุนหรือเอื้อประโยชน์ซึ่งกันและกัน

แผนภาพที่ ๓.๑ ความเชื่อมโยงระหว่างหมวดหมายการพัฒนากับเป้าหมายหลัก

๑.๓ แผนพัฒนาภาค/แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด/แผนพัฒนาจังหวัด

แผนพัฒนาภาคกลาง พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๕ (ฉบับทบทวน)

แผนพัฒนาภาคกลางและพื้นที่กรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๕ ฉบับทบทวนพฤษภาคม ๒๕๖๓

เป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์ “พัฒนากรุงเทพฯ สู่มหานครทันสมัยและภาคกลางเป็นฐานการผลิตสินค้าและบริการที่มีมูลค่าสูง”

ยุทธศาสตร์การพัฒนา

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ พัฒนากรุงเทพฯ เป็นมหานครทันสมัยระดับโลกควบคู่กับการพัฒนาคุณภาพชีวิต แก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมเมือง

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ พัฒนาคุณภาพแหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงระดับนานาชาติและสร้างความเชื่อมโยงเพื่อกระจายการท่องเที่ยวทั่วทั้งภาค

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ยกระดับการผลิตสินค้าเกษตรและอุตสาหกรรม โดยใช้นวัตกรรม เทคโนโลยี และความคิดสร้างสรรค์ เพื่อให้สามารถแข่งขันได้อย่างยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ บริหารจัดการน้ำและทรัพยากรธรรมชาติเพื่อแก้ไขปัญหาน้ำท่วม ภัยแล้ง และคงความสมดุลของระบบนิเวศอย่างยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ เปิดประตูการค้า การลงทุน และการท่องเที่ยว เชื่อมโยงเขตเศรษฐกิจพิเศษทวาย - ภาคกลาง - เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ พัฒนาความเชื่อมโยงเศรษฐกิจและสังคมกับทุกภาคเพื่อเสริมสร้างเสถียรภาพและลดความเหลื่อมล้ำภายในประเทศ

แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด

ยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน (พระนครศรีอยุธยา ชัยนาท ลพบุรี สระบุรี สิงห์บุรี อ่างทอง)

วิสัยทัศน์ “ลุ่มน้ำแห่งประวัติศาสตร์ เศรษฐกิจดิจิทัลเชิงสร้างสรรค์ที่ยั่งยืน”

คำอธิบายวิสัยทัศน์ ลุ่มน้ำ : ลุ่มน้ำเจ้าพระยา - ป่าสัก ซึ่งเป็นพื้นที่ภาคกลางตอนบนที่มีความอุดมสมบูรณ์ ประกอบด้วย จังหวัดชัยนาท จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จังหวัดลพบุรี จังหวัดสิงห์บุรี จังหวัดสระบุรี และจังหวัดอ่างทอง

เศรษฐกิจดิจิทัล : การขับเคลื่อนเศรษฐกิจของกลุ่มจังหวัดโดยการนำเอาเทคโนโลยีดิจิทัลเข้ามาใช้เพื่อเพิ่มผลผลิต เพิ่มผลงานโดยใช้เวลาน้อยลงและสร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่สินค้าและบริการต่าง ๆ

เศรษฐกิจสร้างสรรค์ : แนวคิดในการนำ “สินทรัพย์ทางวัฒนธรรม” (cultural assets - based) ทั้งที่จับต้องได้และจับต้องไม่ได้ผนวกเข้ากับ “นวัตกรรม” (innovation) และ “ความคิดสร้างสรรค์” (creativity) มาใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์ (commercialization) สร้างเป็นสินค้าและบริการที่มีมูลค่าทางเศรษฐกิจ

การพัฒนาอย่างยั่งยืน : การพัฒนาที่ตอบสนองความจำเป็นของคนยุคปัจจุบันโดยไม่ลดขีดความสามารถในการตอบสนองความจำเป็นของคนยุคต่อไป โดยใช้ทรัพยากรของกลุ่มจังหวัดทั้งภาค การเกษตร อุตสาหกรรม การท่องเที่ยว ทรัพยากรอื่น ๆ ให้คุ้มค่า เกิดประโยชน์สูงสุด โดยคำนึงถึงสิ่งแวดล้อม

ร่างประเด็นการพัฒนาที่ ๑ สร้างฐานการผลิตสินค้าเกษตร อาหารเพื่อสุขภาพมูลค่าสูงที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

ร่างประเด็นการพัฒนานี้ ๒ ยกระดับการท่องเที่ยวมูลค่าสูงด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรมบนพื้นฐานของการท่องเที่ยวอย่างรับผิดชอบ

ร่างประเด็นการพัฒนานี้ ๓ เพิ่มมูลค่าห่วงโซ่อุปทานอุตสาหกรรม และบริการในอนาคต

ร่างประเด็นการพัฒนานี้ ๔ การจัดการทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม และพลังงานแบบมีส่วนร่วมอย่างยั่งยืน

แผนพัฒนาจังหวัดอ่างทอง (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)

เป้าหมายการพัฒนา “อ่างทองเมืองน่าอยู่ เศรษฐกิจดี สังคมดี ประชาชนมีความสุข”

เป้าหมายรวมที่ ๑ คุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นของประชาชน

ประเด็นการพัฒนานี้ ๑ พัฒนาเมืองน่าอยู่ สู้สังคมมั่นคง และเป็นสุข

มีเป้าหมายการพัฒนา ๔ ประเด็น ดังนี้

๑. ปัจจัยพื้นฐานที่ดีและครอบคลุม เน้นที่บริหารสาธารณะ สวัสดิการสังคม เป็นต้น
๒. ประชาชนมีความสุขปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน รวมทั้งความปลอดภัยจากภัยธรรมชาติ เน้นการแก้ไขปัญหาในระดับพื้นที่ตามความเร่งด่วน ความต้องการ และศักยภาพของประชาชน
๓. ประชาชนได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพและทั่วถึง
๔. ประชาชนอยู่ในสภาพแวดล้อมที่ดี มุ่งที่ประเด็นปัญหาสังคมชุมชน เริ่มจากทางกายภาพ ดังนี้

- ๑) ต้องได้รับปัจจัยพื้นฐานของชีวิต (มีความมั่นคงทางอาหารและมีน้ำสะอาด มีงานทำ ครอบครัวอบอุ่น เกื้อกูลกัน และมีสวัสดิการที่เท่าเทียม)
- ๒) ต้องมีที่อยู่อาศัยสะอาดปลอดภัยและเป็นของตนเอง
- ๓) สิ่งแวดล้อมที่ดี เช่น มีระบบนิเวศอยู่ในภาวะที่เหมาะสม
- ๔) เน้นการส่งเสริมลักษณะที่ดีมีมาในอดีต มีส่วนร่วมและสามัคคี ไม่เอาเปรียบกัน
- ๕) บริการสาธารณสุขที่เน้นระบบบริการสาธารณสุขที่มีคุณภาพ ได้มาตรฐาน ซึ่งประชาชนสามารถเข้าถึงแหล่งบริการสาธารณสุขได้อย่างเท่าเทียมกัน

เป้าหมายรวมที่ ๒ เพิ่มผลผลิตสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์ชุมชน

ประเด็นการพัฒนานี้ ๒ พัฒนาสินค้าเกษตร และผลิตภัณฑ์ชุมชนสู่มาตรฐานสากล

มีประเด็นการพัฒนานี้ ๔ ประเด็น ดังนี้

๑. ต้นทุนการผลิต ค่าใช้จ่ายที่ใช้ไปเพื่อดำเนินการผลิตหรือบริการ เริ่มตั้งแต่การออกแบบการผลิต การตรวจสอบ การจัดเก็บ การขนส่ง ไปจนถึงการส่งมอบ
๒. ผลผลิต ปริมาณสินค้าเกษตรที่ผลิตได้ต่อไร่/แปลงฟาร์ม
๓. ราคาของผลผลิตสินค้าเกษตร/ผลิตภัณฑ์ชุมชน
๔. การรับรองคุณภาพและมาตรฐานการผลิตสินค้าเกษตร/ผลิตภัณฑ์ชุมชน

เป้าหมายรวมที่ ๓ รายได้ด้านการท่องเที่ยวที่เพิ่มขึ้น

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ การท่องเที่ยวเชิงเกษตร ประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม และวิถีชุมชน
มีเป้าหมายการพัฒนา ๔ ประเด็น ดังนี้

๑. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวก/รักษาเอกลักษณ์ของชุมชน และความเป็นเจ้าบ้านที่ดี
๒. พัฒนาผู้ประกอบการและผลิตภัณฑ์ทางการท่องเที่ยว
๓. นำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาใช้ในการส่งเสริมเรื่องราวการท่องเที่ยว
๔. ประชาสัมพันธ์ให้เกิดการรับรู้ ดึงดูดนักท่องเที่ยวเข้าในจังหวัด/ท้องถิ่น

ยุทธศาสตร์องค์การบริหารส่วนจังหวัดอ่างทอง

วิสัยทัศน์ : ท้องถิ่นอ่างทองเมืองน่าอยู่ น่าเที่ยว ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่สดใส แหล่งอาหารปลอดภัย ภายใต้การบริหารจัดการที่ดี

พันธกิจ

๑. ส่งเสริม สนับสนุน พัฒนาด้านสาธารณสุข สังคมสงเคราะห์ คุณภาพชีวิตให้ได้อย่างทั่วถึง
๒. ส่งเสริม สนับสนุน พัฒนาด้านการศึกษาให้ได้อย่างทั่วถึง
๓. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานให้ได้มาตรฐาน
๔. พัฒนาเสริมสร้างความเข้มแข็งด้านเศรษฐกิจ การส่งเสริมอาชีพ การทำการเกษตรกรรม เพื่อสร้างรายได้ให้ประชาชน
๕. ส่งเสริม สนับสนุน อาหารปลอดภัย เกษตรปลอดภัย
๖. ส่งเสริม สนับสนุน ทำนุบำรุงศาสนา พันทูนขนบธรรมเนียม ประเพณี ศิลปะ วัฒนธรรม โบราณสถาน จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น
๗. พัฒนาเมืองน่าอยู่ และการท่องเที่ยว
๘. รณรงค์ ส่งเสริม สนับสนุน สร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม เพื่อให้เป็นสังคมที่ดีสมเป็นเมืองน่าอยู่
๙. ส่งเสริมให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการบริหารจัดการที่ดี โดยใช้หลักธรรมาภิบาล
๑๐. ส่งเสริม และสนับสนุนการพัฒนาจังหวัดตามนโยบายรัฐบาล ยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัด และยุทธศาสตร์จังหวัดอ่างทอง

เป้าประสงค์

๑. เพื่อสนับสนุน ส่งเสริมให้นักเรียนได้มีโอกาสศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น เพื่อเพิ่มช่องทางในการประกอบอาชีพที่มั่นคง
๒. เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน ด้านสาธารณสุข ด้านการสังคมสงเคราะห์ ด้านการกีฬา เพื่อพัฒนาสู่ความเข้มแข็งของประชาชน
๓. เพื่อพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานให้ได้มาตรฐานอย่างทั่วถึง
๔. เพื่อส่งเสริมให้จังหวัดเป็นแหล่งอาหารปลอดภัย และเกษตรปลอดภัย เพื่อให้ประชาชนมีรายได้เพิ่มขึ้น มีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น
๕. เพื่อพัฒนาอาชีพ กลุ่มอาชีพ การทำการเกษตรกรรม สร้างรายได้ให้แก่ประชาชนในจังหวัดอ่างทอง

๖. เพื่อพัฒนาให้จังหวัดอ่างทองเป็นเมืองน่าอยู่ และส่งเสริมการท่องเที่ยว
๗. เพื่อส่งเสริม อนุรักษ์ และฟื้นฟูขนบธรรมเนียม ประเพณี ศิลปะ วัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ในจังหวัดอ่างทองให้คงอยู่สืบไป
๘. เพื่อรณรงค์ให้ประชาชนมีความตระหนักและให้ความสำคัญในการพัฒนา อนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม
๙. เพื่อองค์การบริหารส่วนจังหวัดมีการบริหารจัดการที่ดี สามารถให้บริการสาธารณะแก่ประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ
๑๐. เพื่อสนับสนุน การพัฒนาจังหวัดตามนโยบายรัฐบาล ยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดและยุทธศาสตร์จังหวัด

๔.๑ ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาสังคมและคุณภาพชีวิต

แนวทางการพัฒนา

- ๑.๑ ส่งเสริม สนับสนุน พัฒนาด้านการศึกษา ทั้งในระบบ นอกระบบ และการอาชีวศึกษาให้ได้อย่างทั่วถึง เท่าเทียม และมีประสิทธิภาพ
- ๑.๒ ส่งเสริม สนับสนุน การแข่งขันกีฬา การออกกำลังกาย ฯลฯ เพื่อให้ประชาชนมีสุขภาพที่แข็งแรง
- ๑.๓ ส่งเสริม สนับสนุน ความเข้มแข็งให้กับชุมชนในการป้องกันแก้ไขปัญหาอาชญากรรม ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน
- ๑.๔ ส่งเสริม สนับสนุน สงเคราะห์ให้กับผู้สูงอายุ คนพิการ ผู้ด้อยโอกาสให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น
- ๑.๕ รณรงค์ ส่งเสริม การสร้างความสัมพันธ์ของสถาบันครอบครัวให้มีความเข้มแข็ง
- ๑.๖ รณรงค์ ส่งเสริม สนับสนุนการป้องกัน แก้ไขปัญหาโรคระบาดต่าง ๆ

๔.๒ ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน

แนวทางการพัฒนา

- ๒.๑ ก่อสร้าง ปรับปรุง บำรุงรักษา ถนน สะพาน เขื่อน คันกั้นน้ำ ท่อระบายน้ำ ฯลฯ ให้ครอบคลุมทุกพื้นที่
- ๒.๒ ก่อสร้าง พัฒนา ปรับปรุงสาธารณูปโภค สาธารณูปการ ให้เพียงพอต่อความต้องการของประชาชน
- ๒.๓ สนับสนุน ส่วนราชการ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในการพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

๔.๓ ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาเศรษฐกิจ

แนวทางการพัฒนา

- ๓.๑ พัฒนา ปรับปรุง แหล่งน้ำ คูคลอง ให้เพียงพอต่อการทำการเกษตรกรรม
- ๓.๒ ส่งเสริม สนับสนุน กลุ่มอาชีพ คนว่างงาน ให้มีรายได้เพิ่มขึ้น
- ๓.๓ ส่งเสริม สนับสนุน พัฒนาสินค้า OTOP ตลอดจนเพิ่มช่องทางการจำหน่าย
- ๓.๔ ส่งเสริม สนับสนุน การเชื่อมโยง และการกระจายสินค้าออกสู่เส้นทางเศรษฐกิจ
- ๓.๕ ส่งเสริม กระบวนการผลิต และจำหน่ายอาหารปลอดภัยให้มีมาตรฐาน
- ๓.๖ ส่งเสริม สนับสนุน เกษตรปลอดภัย และการเกษตรแบบผสมผสานตามแนวเศรษฐกิจพอเพียง และเกษตรทฤษฎีใหม่

๔.๔ ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนาเมืองน่าอยู่ น่าเที่ยว

แนวทางการพัฒนา

- ๑.๑ ส่งเสริม ทำนุบำรุงศาสนา รักษาศิลปะ โบราณสถาน จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น วัฒนธรรมอันดีงาม และเอกลักษณ์ไทย
- ๑.๒ พัฒนา ปรับปรุง แหล่งท่องเที่ยว และประชาสัมพันธ์ เพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยว และสร้างรายได้ให้แก่ประชาชน
- ๑.๓ รมรงค์ ส่งเสริม สนับสนุนให้เด็ก เยาวชน และประชาชนทั่วไป ให้มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์ และการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- ๑.๔ ส่งเสริม สนับสนุนการใช้พลังงานทดแทน
- ๑.๕ ส่งเสริมให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นบริหารจัดการด้วยความโปร่งใสตรวจสอบได้ตามหลักธรรมาภิบาล การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี และการป้องกันปราบปรามการทุจริตภาครัฐ
- ๑.๖ รมรงค์ ส่งเสริม สนับสนุนเผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร การมีส่วนร่วมของประชาชนและแผนแพร่ประชาธิปไตยอย่างทั่วถึง
- ๑.๗ ส่งเสริม สนับสนุน การดำเนินการในการพัฒนาจังหวัดตามนโยบายรัฐบาล ยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัด และยุทธศาสตร์จังหวัด
- ๑.๘ พัฒนาศูนย์ราชการ และปรับปรุง ซ่อมแซมอุปกรณ์ วัสดุ ครุภัณฑ์ สถานที่ ให้พร้อมต่อการปฏิบัติราชการขององค์การบริหารส่วนจังหวัด
- ๑.๙ ส่งเสริม สนับสนุนการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย และเหตุจากภัยพิบัติต่าง ๆ
- ๑.๑๐ ปฏิบัติงานตามภารกิจถ่ายโอนที่ได้รับมอบจากส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค

ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดอ่างทอง

วิสัยทัศน์การพัฒนาท้องถิ่น : “ท้องถิ่นอ่างทองเมืองน่าอยู่ ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีใสแหล่งอาหารปลอดภัย ภายใต้การบริหารจัดการที่ดี”

พันธกิจการพัฒนาท้องถิ่น

๑. พัฒนาเมืองน่าอยู่ โดยมีโครงสร้างพื้นฐานที่มีมาตรฐาน ภายใต้ความสมดุลของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๒. พัฒนาสังคม เพื่อให้เป็นสังคมที่มีคุณภาพ
๓. เป็นแหล่งผลิตอาหารปลอดภัย เพื่อการบริโภคและการจำหน่าย
๔. ส่งเสริมให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการบริหารจัดการที่ดี

จุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนา/เป้าประสงค์

๑. เพื่อสนับสนุน ส่งเสริม ให้นักเรียนได้มีโอกาสศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น เพื่อเพิ่มช่องทางในการประกอบอาชีพที่มั่นคง
๒. เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน ด้านสาธารณสุข ด้านการสังคม สงเคราะห์ ด้านการกีฬา เพื่อพัฒนาสู่ความเข้มแข็งของประชาชน
๓. เพื่อส่งเสริม อนุรักษ์ และฟื้นฟูขนบธรรมเนียม ประเพณี ศิลปะ วัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ในจังหวัดอ่างทองให้คงอยู่สืบไป

๔. เพื่อพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานให้ได้มาตรฐานอย่างทั่วถึง เพื่อจังหวัดอ่างทองเป็นเมืองน่าอยู่
๕. เพื่อส่งเสริมให้จังหวัดเป็นแหล่งอาหารปลอดภัย และเกษตรปลอดภัย เพื่อให้ประชาชนมีรายได้เพิ่มขึ้น มีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น
๖. เพื่อพัฒนาอาชีพ กลุ่มอาชีพ การทำการเกษตรกรรม และส่งเสริมการท่องเที่ยว สร้างรายได้ให้แก่ประชาชนในจังหวัดอ่างทอง
๗. เพื่อรณรงค์ให้ประชาชนมีความตระหนัก และให้ความสำคัญในการพัฒนาอนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม
๘. เพื่อองค์การบริหารส่วนจังหวัดมีการบริหารจัดการที่ดี สามารถให้บริการสาธารณะแก่ประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ
๙. เพื่อสนับสนุน การพัฒนาจังหวัดตามนโยบายรัฐบาล ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด และยุทธศาสตร์จังหวัด

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาสังคมและคุณภาพชีวิต

- ๑.๑ ส่งเสริม สนับสนุน การปลูกจิตสำนึกให้มีความนิยมตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
- ๑.๒ ส่งเสริม สนับสนุน กลุ่มแรงงาน กลุ่มผู้สูงอายุ ผู้พิการ และกลุ่มผู้ว่างงาน ให้เกิดอาชีพ สามารถดำรงชีพได้
- ๑.๓ ส่งเสริมให้ผู้สูงอายุได้รับเบี้ยยังชีพ และเบี้ยความพิการให้คนพิการอย่างครอบคลุม และทั่วถึงในทุกๆปี
- ๑.๔ ส่งเสริมและพัฒนาเด็ก และเยาวชนในท้องถิ่น ให้ความสำคัญกับศูนย์พัฒนาเด็กเล็กให้ได้รับอาหารเสริม(นม) อาหารกลางวัน ครบทุกมื้ออย่างทั่วถึง
- ๑.๕ ส่งเสริม สนับสนุน การจัดการศึกษา และภาษาให้ได้อย่างทั่วถึง เท่าเทียม และมีประสิทธิภาพ
- ๑.๖ ส่งเสริม สนับสนุน ป้องกัน รักษาโรค ให้ประชาชนมีสุขภาพพลานามัยที่ดี มีคุณภาพชีวิตที่ดี
- ๑.๗ ส่งเสริม สนับสนุน ป้องกัน บำบัด รักษา และแก้ไขปัญหาเสพติดในชุมชน
- ๑.๘ แก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนส่วนรวมโดยตรงในกรณีฉุกเฉิน หรือจากสาธารณภัยต่าง ๆ
- ๑.๙ ส่งเสริม สนับสนุน สงเคราะห์ครอบครัว ผู้สูงอายุ ผู้ด้อยโอกาส ผู้พิการ ผู้ป่วย HIV และผู้ป่วยโรคเอดส์
- ๑.๑๐ การปรับปรุงสุขาภิบาลชุมชน และสถานที่
- ๑.๑๑ ส่งเสริม สนับสนุน พัฒนาการศึกษา และนันทนาการของจังหวัดในทุกระดับ
- ๑.๑๒ เพิ่มช่องทางในการรับรู้ข่าวสารให้แก่ประชาชน
- ๑.๑๓ ส่งเสริม และสนับสนุนการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในการพัฒนาตนเอง ครอบครัว และท้องถิ่น
- ๑.๑๔ ส่งเสริม สนับสนุน พัฒนาทุกกลุ่มวัยให้มีศักยภาพ พร้อมทั้งกายใจ สติปัญญา มีจิตสำนึกมุ่งสู่สถาบันครอบครัวที่อบอุ่น ชุมชนเข้มแข็ง

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาด้านศิลปวัฒนธรรม

๒.๑ ส่งเสริม สนับสนุน การอนุรักษ์ และฟื้นฟู สืบทอดขนบธรรมเนียม ประเพณี ศิลปะ วัฒนธรรม ทำนุบำรุงศาสนาและกิจกรรรมทางศาสนา

๒.๒ ส่งเสริม สนับสนุน การดำรงไว้ซึ่งเอกลักษณ์ และศิลปวัฒนธรรม นำสู่การท่องเที่ยว และเผยแพร่สู่ประชาคมอาเซียน

๒.๓ ส่งเสริมวัฒนธรรมประเพณี สืบค้น ประวัติศาสตร์

๒.๔ ส่งเสริม สนับสนุน ให้ทุกท้องถิ่นมีข้อมูลประวัติศาสตร์ ข้อมูลของพื้นที่ และการวิจัยชุมชน

๒.๕ ส่งเสริม สนับสนุน เผยแพร่พิพิธภัณฑสถานเมืองอ่างทอง

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ

๓.๑ พัฒนา และส่งเสริมอาชีพ ฝึกทักษะ และส่งเสริมการบริหารจัดการตลาด

๓.๒ ส่งเสริม สนับสนุน สินค้าผลิตภัณฑ์ชุมชน OTOP SMEs วิสาหกิจชุมชน ทั้งการพัฒนา รูปแบบ ผลิตภัณฑ์ คุณภาพ และเพิ่มช่องทางการจำหน่าย

๓.๓ ส่งเสริม และพัฒนาการเกษตรอินทรีย์ชีวภาพ ส่งเสริมปศุสัตว์ ประมง และอาหารให้ปลอดภัยได้มาตรฐาน

๓.๔ จัดตั้งศูนย์ถ่ายทอดเทคโนโลยีการเรียนรู้การเกษตร

๓.๕ ส่งเสริมผู้ประกอบการอุตสาหกรรมขนาดย่อม (SMEs) ขนาดกลาง พร้อมจัดหาเงินลงทุน

๓.๖ ส่งเสริมการท่องเที่ยวของจังหวัดอ่างทอง โดยคำนึงสภาพแวดล้อม และวิถีชีวิตอันดีงาม ของประชาชนในท้องถิ่น

๓.๗ ส่งเสริม สนับสนุน กิจกรรมกลุ่มออมทรัพย์

๓.๘ ส่งเสริม สนับสนุน การประกอบอาชีพของผู้ยากจน

๓.๙ ส่งเสริมการลงทุน ตามแนวคิดเศรษฐกิจสร้างสรรค์ มุ่งเน้นการพึ่งพาตนเอง ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

๓.๑๐ การเตรียมความพร้อมผู้ผลิต/ผู้ประกอบการทุกภาคส่วน เพื่อรองรับการเป็นสมาชิก ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ปี ๒๕๕๘

๓.๑๑ ส่งเสริมการผลิตสินค้าอาหารปลอดภัยไปสู่การท่องเที่ยว

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

๔.๑ พัฒนาให้มีการจัดทำฐานข้อมูลเส้นทางคมนาคมทั้งทางบก และทางน้ำให้เป็นปัจจุบัน

๔.๒ ส่งเสริมให้มีการนำข้อมูลด้านผังเมือง/ผังชุมชนมาเป็นข้อมูลประกอบการวางแผน

๔.๓ ก่อสร้าง ปรับปรุง เส้นทางคมนาคม สะพาน ท่อระบายน้ำ ให้ครอบคลุมในทุกพื้นที่

๔.๔ ขุดลอกคลอง พัฒนาแหล่งน้ำ คลองระบายน้ำให้ครอบคลุมในทุกพื้นที่

๔.๕ ก่อสร้างพนังกั้นน้ำ ป้องกันตลิ่งพัง

๔.๖ ก่อสร้างอ่างเก็บน้ำ ป้องกันตลิ่งพัง

๔.๗ ส่งเสริม สนับสนุน โครงการแก้มลิง และการบริหารจัดการน้ำแบบบูรณาการ เพื่อป้องกันน้ำท่วมในฤดูน้ำหลาก

๔.๘ ส่งเสริม สนับสนุน ด้านสาธารณูปโภค สาธารณูปการของท้องถิ่น เช่น ไฟฟ้า ประปา โทรศัพท์ ฯลฯ

๔.๙ ส่งเสริม สนับสนุน การบูรณาการด้านโครงสร้างพื้นฐาน

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การพัฒนาผังเมือง ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม

๕.๑ ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ภายใต้การมีส่วนร่วมของเอกชน และชุมชน

๕.๒ การปลูกจิตสำนึกให้เอกชน และชุมชน รักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๕.๓ เฝ้าระวังทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมโดยให้เอกชน และชุมชนมีส่วนร่วม

๕.๔ ส่งเสริม และสนับสนุน พื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่ยั่งยืน

๕.๕ ส่งเสริมการเพิ่มพื้นที่สีเขียว และการปรับปรุงภูมิทัศน์ภายในชุมชน

๕.๖ ศึกษา วิจัย ด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๕.๗ ส่งเสริม และพัฒนาให้มีการใช้ประโยชน์ที่ดินอย่างเหมาะสม เป็นไปตามผังเมือง การขุดดิน ถมดิน และการควบคุมอาคาร

๕.๘ บูรณาการแผนการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และส่วนราชการในเขตจังหวัด

๕.๙ ส่งเสริม สนับสนุน การจัดการขยะมูลฝอย สิ่งปฏิกูล และบำบัดน้ำเสีย อย่างยั่งยืน

๕.๑๐ ส่งเสริม สนับสนุน การบริหารจัดการเตาเผาขยะแบบครบวงจรในจังหวัดอ่างทอง

๕.๑๑ ส่งเสริม สนับสนุน การใช้พลังงานทดแทน และพลังงานจากธรรมชาติ

๕.๑๒ ปลูกจิตสำนึกให้ชุมชนรักษาความสมดุลของธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และพลังงาน เพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน

๕.๑๓ ส่งเสริม สนับสนุน การจัดทำผังเมืองชุมชนให้ครบทั้งจังหวัด

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การบริการจัดการที่ดี

๖.๑ การบริหารในระบบบูรณาการร่วมกับส่วนราชการ และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อพัฒนาจังหวัดได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๖.๒ ยึดหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี

๖.๓ ส่งเสริมให้ความรู้ด้านการเมือง การปกครอง สังคม เศรษฐกิจ และการมีส่วนร่วมตามหลักการบริหารจัดการบ้านเมือง โดยมีส่วนร่วมทุกภาคส่วน

๖.๔ การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของจังหวัดอ่างทอง และพัฒนาบุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๖.๕ พัฒนาสถานที่ และอุปกรณ์ในการปฏิบัติราชการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๖.๖ การส่งเสริมพัฒนางานวิจัยชุมชน และการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์กับการพัฒนาท้องถิ่น

๖.๗ ส่งเสริม และควบคุมสุสาน และฌาปนสถานเพื่อการบริหารจัดการที่ดี

๖.๘ ส่งเสริม สนับสนุน การประชาสัมพันธ์ และการเผยแพร่การป้องกัน และบรรเทาสาธารณภัย

๖.๙ การส่งเสริมความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับภารกิจ การบูรณาการร่วมกันในการทำกิจกรรมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้แก่ประชาชน

๖.๑๐ การปรับปรุง และพัฒนารายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๖.๑๑ ส่งเสริม สนับสนุนเพื่อเสริมสร้างประสิทธิภาพ และการบริหารงานศูนย์รวมข้อมูลจัดซื้อจัดจ้างขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นระดับอำเภอ เพื่อเสริมองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามโครงการท้องถิ่นไทยใสสะอาด

๖.๑๒ ปรับปรุงโครงสร้าง เพื่อบรรณงานการถ่ายโอนภารกิจจากทุกส่วนราชการ

๖.๑๓ การส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการป้องกัน และปราบปรามการทุจริต

๖.๑๔ ส่งเสริมวิถีชีวิตประชาธิปไตย

ยุทธศาสตร์ที่ ๗ การพัฒนาตามนโยบายรัฐบาล และยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด

๗.๑ ส่งเสริม สนับสนุน การแก้ไขและป้องกันปัญหายาเสพติด รวมพลังงานทุกภาคส่วนเป็นพลังแผ่นดินในการต่อสู้กับยาเสพติด

๗.๒ ส่งเสริม และสนับสนุนการดำเนินการตามแนวทางนโยบายรัฐบาล จังหวัด และยุทธศาสตร์การพัฒนาตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจแบบพอเพียง

๗.๓ ดำเนินการ หรือประสานงานทุกภาคส่วนราชการ เพื่อส่งเสริม สนับสนุนแนวนโยบายของรัฐบาล

๒. ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๒.๑ วิสัยทัศน์ในการพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลโรงช้าง

“ตำบลโรงช้างชุมชนน่าอยู่ สังคมเป็นสุข ปลอดภัยจากมลพิษ”

๒.๒ ยุทธศาสตร์

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาสาธารณูปโภคสาธารณูปการ และโครงสร้างพื้นฐาน
๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการศึกษา สุขภาพอนามัย และคุณภาพชีวิต
๓. ยุทธศาสตร์การจัดระเบียบสังคม และเสริมสร้างความเข้มแข็งในชุมชน
๔. ยุทธศาสตร์การส่งเสริมการท่องเที่ยวเพื่อการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น
๕. ยุทธศาสตร์การอนุรักษ์ทรัพยากร ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๒.๓ เป้าประสงค์

๑. ประชาชนต้องได้รับสาธารณูปโภค สาธารณูปการ และโครงสร้างพื้นฐาน
๒. ประชาชนมีสุขภาพดี มีการศึกษา มีอาชีพ มีรายได้ อย่างเพียงพอ
๓. ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สิน
๔. ปรับปรุงพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวที่มีอยู่ให้ดีขึ้น
๕. สิ่งแวดล้อมไม่มีมลพิษ

๒.๔ ตัวชี้วัด

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาด้านสาธารณสุขและโครงสร้างพื้นฐาน

พันธกิจ

๑. จัดให้มีสาธารณสุขปโรคขั้นพื้นฐานครอบคลุมทุกพื้นที่
๒. จัดให้มีน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภคและการเกษตรอย่างเพียงพอ
๓. ให้มีการบำรุงรักษาทั้งทางบกและทางน้ำ

เป้าประสงค์

ตำบลโรงช้างเป็นเมืองน่าอยู่ มีสาธารณสุขปโรคขั้นพื้นฐานครอบคลุมทั่วถึง

ตัวชี้วัดระดับเป้าประสงค์

ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของการพัฒนาสาธารณสุขปโรคขั้นพื้นฐานภายในตำบล

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา	ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์
๑. ก่อสร้าง ปรับปรุง ซ่อมแซม บำรุงรักษาถนน ท่อระบายน้ำ ขุดลอกคลอง สะพาน และโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็น	๑.จำนวนถนนที่เพิ่มขึ้น ๒.จำนวนถนน ท่อระบายน้ำ ฯลฯที่ได้รับการบำรุงรักษา
๒. พัฒนาระบบไฟฟ้าสาธารณะ	๑. จำนวนไฟฟ้าสาธารณะภายในตำบลที่เพิ่มขึ้น
๓. ขุดลอกคลอง แหล่งน้ำเพื่อการเกษตร	๑. ร้อยละของแหล่งน้ำเพื่อการเกษตรและเพื่อการอุปโภคบริโภคได้รับการปรับปรุงให้ใช้ได้
๔. ก่อสร้างและปรับปรุงระบบประปา	๑. จำนวนระบบประปาที่ได้รับการก่อสร้าง / บำรุงรักษา

หน่วยงานรับผิดชอบหลัก กองช่าง

ความเชื่อมโยง

๑. ยุทธศาสตร์จังหวัด ยุทธศาสตร์ที่ ๒ พัฒนาคุณภาพชีวิต และพัฒนาชุมชนให้น่าอยู่

รายละเอียดแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา

ยุทธศาสตร์ที่ ๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการศึกษา สุขภาพอนามัย และคุณภาพชีวิต

พันธกิจ

ส่งเสริมด้านการศึกษา สุขภาพอนามัย และคุณภาพชีวิต

เป้าประสงค์

ประชาชนมีสุขภาพดี มีการศึกษา มีอาชีพ มีรายได้ อย่างเพียงพอ

ตัวชี้วัดระดับเป้าประสงค์

๑) ร้อยละของประชาชนในชุมชนมีสุขภาพดี มีการศึกษา มีอาชีพ มีรายได้ อย่างทั่วถึง

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา	ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์
๑. การเพิ่มช่องทาง การรับรู้ข้อมูลข่าวสารให้ทั่วถึง	๑. ร้อยละของประชาชนในชุมชนได้รับทราบข้อมูลข่าวสารได้อย่างรวดเร็วและทั่วถึง
๒. การส่งเสริมสนับสนุนการศึกษาในโรงเรียนและนอกโรงเรียน	๑. ร้อยละของสื่อการเรียนการสอนที่เพียงพอต่อความต้องการของนักเรียนระดับก่อนปฐมวัย
๓. การส่งเสริมสุขภาพอนามัยและสวัสดิการที่ดีของประชาชน	๑. จำนวนร้อยละของประชาชนที่ได้ออกกกำลังกายสม่ำเสมอ ๒. สัดส่วนของประชากรเจ็บป่วยลดลง
๔. จัดสถานที่ เครื่องมือ อุปกรณ์ และการฝึกอบรมให้ความรู้ในด้านต่างๆ	๑. เครื่องมือ อุปกรณ์ ที่ใช้ในการฝึกอบรมครบถ้วน
๕. การพัฒนาและส่งเสริมอาชีพในชุมชน	๑. ร้อยละของประชาชนได้รับการพัฒนาและส่งเสริมอาชีพในชุมชน

หน่วยงานรับผิดชอบหลัก สำนักปลัด ,กองการศึกษาฯ

ความเชื่อมโยง

ยุทธศาสตร์จังหวัด ยุทธศาสตร์ที่ ๒ พัฒนาคุณภาพชีวิต และพัฒนาชุมชนให้น่าอยู่

รายละเอียดแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ยุทธศาสตร์การจัดระเบียบสังคม และเสริมสร้างความเข้มแข็งในชุมชน

พันธกิจ

ส่งเสริมการจัดระเบียบชุมชน และเสริมสร้างความเข้มแข็งในชุมชน

เป้าประสงค์

ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สิน

ตัวชี้วัดระดับเป้าประสงค์

ร้อยละของประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สิน

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา	ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์
๑. ฝึกอบรมให้ความรู้แก่ผู้นำในเรื่องยาเสพติด และ สาธารณสุข	๑. ร้อยละของผู้นำและผู้เข้ารับการฝึกอบรม นำความรู้เรื่องยาเสพติดและสาธารณสุขไป ปฏิบัติใช้ได้
๒. ฝึกอบรมพัฒนาศักยภาพ อปพร.ตำบล	๑. ร้อยละของ อปพร.ตำบล ได้เข้ารับการ ฝึกอบรมพัฒนาศักยภาพ
๓. การป้องกันการเกิดอัคคีภัย	๑. ร้อยละของประชาชนมีการป้องกันการเกิด อัคคีภัย
๔. ติดตั้งกล้องวงจรปิดในพื้นที่ตำบลโรงช้าง	๑. ร้อยละของพื้นที่ตำบลโรงช้างที่ติดตั้ง กล้องวงจรปิด
๕. จัดทำประชาคมหมู่บ้าน ประชาคมตำบล	๑. ร้อยละของประชาชนเข้าร่วมจัดทำ ประชาคมหมู่บ้าน ประชาคมตำบล
๖. การแข่งขันกีฬาตำบล	๑. ร้อยละของประชาชนที่เข้าร่วมการแข่งขัน กีฬาตำบล
๗. สนับสนุนศูนย์ป้องกันยาเสพติดระดับตำบล	๑. ศูนย์ป้องกันยาเสพติดระดับตำบลได้รับ การสนับสนุน

หน่วยงานรับผิดชอบหลัก สำนักปลัด ,กองการศึกษาฯ

ความเชื่อมโยง

ยุทธศาสตร์จังหวัด ยุทธศาสตร์ที่ ๒ พัฒนาคุณภาพชีวิต และพัฒนาชุมชนให้น่าอยู่

รายละเอียดแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ ยุทธศาสตร์การส่งเสริมการท่องเที่ยวเพื่อการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม จาริตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น

พันธกิจ

ส่งเสริมการท่องเที่ยวเพื่อการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม จาริตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น

เป้าประสงค์

ประชาชนได้รับการส่งเสริมการท่องเที่ยว สนับสนุนการศึกษา อนุรักษ์ขนบธรรมเนียม ภูมิปัญญา ประเพณี วัฒนธรรมอันดีของตำบล

ตัวชี้วัดระดับเป้าประสงค์

ร้อยละของประชาชนได้รับการส่งเสริม สนับสนุนการศึกษา อนุรักษ์ขนบธรรมเนียม ภูมิปัญญา ประเพณี วัฒนธรรมอันดีของตำบล

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา	ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์
๑. การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว	ร้อยละของแหล่งท่องเที่ยวมีความสวยงาม
๒. การอนุรักษ์ ศิลปวัฒนธรรม จาริตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น	ร้อยละของประชาชนมีการอนุรักษ์ ศิลปวัฒนธรรม จาริตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น
๓. ส่งเสริมประเพณี วัฒนธรรมท้องถิ่นและรัฐพิธีที่สำคัญ	ร้อยละของประชาชนเข้าร่วมและส่งเสริม วัฒนธรรมท้องถิ่นและรัฐพิธีที่สำคัญ
๔. ปรับปรุงดูแลรักษาโบราณสถานและโบราณวัตถุ	ร้อยละของโบราณสถานและโบราณวัตถุอยู่ในสภาพดี

หน่วยงานรับผิดชอบหลัก สำนักปลัด ,กองการศึกษาฯ

ความเชื่อมโยง

ยุทธศาสตร์จังหวัด ยุทธศาสตร์ที่ ๔ ส่งเสริมการสร้างมูลค่าเพิ่มจากแหล่งท่องเที่ยวชุมชน วิถีชีวิตและประวัติศาสตร์ ศาสนาของจังหวัด

รายละเอียดแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ ยุทธศาสตร์การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

พันธกิจ

ส่งเสริมการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม

เป้าประสงค์

อนุรักษ์ ป่าไม้ทรัพยากรธรรมชาติและดูแลสิ่งแวดล้อมภายในตำบลโรงช้าง

ตัวชี้วัดระดับเป้าประสงค์

ประชาชนอนุรักษ์ ป่าไม้ทรัพยากรธรรมชาติและดูแลสิ่งแวดล้อมในตำบล

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา	ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์
๑. ฝึกอบรมให้ความรู้เรื่องการใช้พลังงานทดแทน การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม	ร้อยละของประชาชนใช้พลังงานทดแทน และการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม
๒. ดูแลรักษา ต้นไม้ตามโครงการ	ร้อยละของต้นไม้ตามโครงการมีการเจริญเติบโตดี
๓. สร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์พลังงาน	ร้อยละของประชาชนอนุรักษ์พลังงาน
๔. จัดหาภาชนะรองรับขยะมูลฝอยเพิ่มเติม	ร้อยละของถังขยะในพื้นที่
๕. จัดเก็บและคัดแยกขยะ	ร้อยละของประชาชนจัดเก็บและคัดแยกขยะ
๖. จัดซื้อถังขยะแยกประเภท	มีถังขยะแยกประเภทรองรับขยะ

หน่วยงานรับผิดชอบหลัก สำนักปลัด ,ส่วนการศึกษาฯ

ความเชื่อมโยง

ยุทธศาสตร์จังหวัด ยุทธศาสตร์ที่ ๔ ส่งเสริมการสร้างมูลค่าเพิ่มจากแหล่งท่องเที่ยวชุมชน วิถีชีวิตและประวัติศาสตร์ ศาสนาของจังหวัด

๒.๕ จุดยืนทางยุทธศาสตร์

๑) การพัฒนาชุมชนให้น่าอยู่มีความเข้มแข็ง โดยได้รับบริการสาธารณะด้านโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็นเพื่อรองรับการขยายตัวของชุมชนและเศรษฐกิจ

๒) การพัฒนาระบบการศึกษาและส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น

๓) ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพคนและความเข้มแข็งของชุมชนในการพึ่งตนเอง

๔) การกาจัดขยะมูลฝอย สิ่งปฏิกูลและมลภาวะสิ่งแวดล้อมที่มีอย่างยั่งยืน

๕) การพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐที่ดีและมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน

แผนงาน

๑) แผนงานบริหารงานทั่วไป

๒) แผนงานการรักษาความสงบภายใน

๓) แผนงานการศึกษา

๔) แผนงานสาธารณสุข

๕) แผนงานสังคมสงเคราะห์

๖) แผนงานเคหะและชุมชน

๗) แผนงานสร้างความเข้มแข็งของชุมชน

๘) แผนงานการศาสนาและวัฒนธรรมและนันทนาการ

๙) แผนงานการเกษตร

๑๐) แผนงานการพาณิชย์

๑๑) แผนงานงบกลาง

๒.๖ ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม

การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของอบต.มีความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม ดังนี้

๓. การวิเคราะห์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น

๓.๑ การวิเคราะห์กรอบการจัดทำยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

(ใช้การวิเคราะห์ SWOT Analysis/Demand (Demand Analysis)/Global Demand) และTrend ปัจจัยและสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงที่มีผลต่อการพัฒนา อย่างน้อยต้องประกอบด้วย การวิเคราะห์ ศักยภาพด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม)

แผนพัฒนาท้องถิ่น เป็นแผนที่มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับงบประมาณรายจ่ายประจำปี โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะใช้แผนเป็นเครื่องมือในการจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปี โดยนำโครงการ/กิจกรรมจากแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีไปจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปี

องค์การบริหารส่วนตำบลโรงช้างมีการปฏิบัติงานเพื่อคุณภาพชีวิตของประชาชนในท้องถิ่นและการพัฒนาประเทศโดยส่วนรวม โดยเฉพาะอย่างยิ่งภายใต้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ ที่สร้างกระบวนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงหลายประการ โดยมีเพียงจะมีหน้าที่ในการให้บริการสาธารณะพื้นฐานแก่ประชาชนในท้องถิ่น เท่านั้นแต่ยังขยายบทบาทหน้าที่ออกไปรวมถึงการพัฒนาคุณภาพชีวิต และการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของท้องถิ่นด้วย และเป็นองค์กรที่เปิดให้ประชาคมท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการบริหารและการตรวจสอบการปฏิบัติงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพิ่มมากขึ้น ด้วยภารกิจที่มีมากขึ้นจึงมีความจำเป็นในการใช้ทรัพยากรรายได้ ทั้งที่ท้องถิ่นจัดเก็บเอง และรายได้ที่รัฐบาลจัดสรรที่มีอยู่จำกัดให้เกิดประโยชน์สูงสุดและมีความโปร่งใสมากที่สุด การวางแผนถือเป็นกลไกสำคัญประการหนึ่งที่จะทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นบรรลุจุดมุ่งหมายดังกล่าว โดยใช้ยุทธศาสตร์ที่เหมาะสม และมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องวางแผนการใช้ทรัพยากรเหล่านั้นให้คุ้มค่า และเกิดประโยชน์สูงสุดแก่ประชาชนทั้งในปัจจุบันและอนาคต มีการปฏิบัติตามแผนงานโครงการที่กำหนดให้เกิดสัมฤทธิ์ผลในเวลาที่กำหนด มาการควบคุมติดตาม วัดและประเมินผล โดยการบริหารจัดการตามแผน แผนงาน โครงการนั้น จะต้องเป็นการบริหารจัดการที่ดี มีความโปร่งใส และพร้อมที่จะให้มีการตรวจสอบทั้งโดยหน่วยงานของรัฐและประชาคม

การวิเคราะห์ปัญหาและความต้องการของประชาชน

๑) ปัญหาด้านเศรษฐกิจ

- ๑.๑ ราษฎรไม่มีอาชีพเสริม
- ๑.๒ ไม่มีระบบประกันราคาสินค้าเกษตร
- ๑.๓ ราษฎรขาดที่ทำกินในการเกษตร
- ๑.๔ ราษฎรขาดเงินทุนในการประกอบอาชีพ
- ๑.๕ ราษฎรไม่มีการปลูกพืชผักสวนครัวไว้กินเอง
- ๑.๖ ราษฎรไม่มีการรวมกลุ่ม

๒) ปัญหาด้านสังคม

๒.๑ ด้านครอบครัวและชุมชน

- ๒.๑.๑ ไม่มีระบบการเรียนรู้และการรวมกลุ่มอย่างถาวร
- ๒.๑.๒ ผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ป่วยเอดส์ ถูกทอดทิ้ง
- ๒.๑.๓ เด็กก่อนวัยเรียนได้รับการดูแลไม่เหมาะสมกับวัย
- ๒.๑.๔ คนในชุมชนขาดการมีส่วนร่วมในกิจกรรมส่วนรวม
- ๒.๑.๕ การป้องกันโรคติดต่อในท้องถิ่นไม่ดีเท่าที่ควร
- ๒.๑.๖ ไม่มีแหล่งเรียนรู้ข้อมูลข่าวสารที่เป็นสาธารณะ

๒.๒ ด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

๒.๒.๑ ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินยังไม่เพียงพอ

๒.๓ ด้านกีฬาและนันทนาการ

๒.๓.๑ ขาดผู้นำด้านการกีฬาในชุมชน กิจกรรมไม่ต่อเนื่อง

๒.๓.๒ ชุมชนมีสถานที่ออกกำลังกายและที่พักผ่อนไม่เพียงพอ

๒.๔ ด้านยาเสพติด

๒.๔.๑ การให้ความรู้แก่ชุมชนในเรื่องเกี่ยวกับปัญหาเสพติดไม่ทั่วถึง

๒.๔.๒ ยาเสพติดแพร่ระบาด

๓) ปัญหาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

๓.๑ ด้านคมนาคม

๓.๑.๑ การเดินทางถนนบางสายไม่สะดวก เนื่องจากเป็นถนนลูกรัง

๓.๒ ด้านสาธารณูปโภค

๓.๒.๑ ระบบไฟฟ้า ประปา ไม่ทั่วถึงทุกครัวเรือน

๓.๒.๒ ไฟฟ้าสาธารณะไม่เพียงพอ

๔) ปัญหาด้านแหล่งน้ำ

๔.๑ แหล่งน้ำสำหรับอุปโภคและบริโภค

๔.๑.๑ ขาดแคลนน้ำสำหรับอุปโภคบริโภคในฤดูแล้ง

๔.๑.๒ ราษฎรไม่มีภาชนะเก็บน้ำไว้ในฤดูแล้ง

๔.๑.๓ ราษฎรขาดระบบประปาที่ดีในหมู่บ้าน

๔.๑.๔ ราษฎรขาดระบบชลประทานที่ดี

๔.๑.๕ ไม่มีทางระบายน้ำและแหล่งเก็บกักน้ำธรรมชาติ

๔.๑.๖ ไม่มีคูระบายน้ำ และทำนบกั้นน้ำ

๔.๑.๗ คู คลอง และเหมืองขาดการปรับปรุงดูแล

๔.๒ แหล่งน้ำเพื่อการเกษตร

๔.๒.๑ ไม่สามารถใช้ประโยชน์จากแหล่งน้ำที่มีอยู่อย่างเต็มที่

๔.๒.๒ แหล่งน้ำธรรมชาติตื้นเขิน

๔.๒.๓ แหล่งน้ำมีไม่เพียงพอ

๕) ปัญหาด้านสาธารณสุข

๕.๑ ป้องกันโรคระบาด โรคติดต่อ

๕.๑.๑ การแพร่ระบาดของโรคติดต่อ

๕.๑.๒ ขาดความรู้ในเรื่องสุขภาพอนามัยการป้องกันและการส่งเสริมสุขภาพ

๖) ปัญหาด้านการเมืองการบริหาร

๖.๑ ด้านการเมือง การปกครอง

๖.๑.๑ ขาดกระบวนการเรียนรู้ทางการเมือง

๖.๑.๒ ประชาชนไม่เข้าใจการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยที่ถูกต้อง

๖.๒ ด้านการเมือง - การบริหาร

๖.๒.๑ บุคลากรมีไม่เพียงพอในการปฏิบัติหน้าที่ราชการ

๖.๒.๒ ไม่มีอาคารที่ทำการที่เหมาะสม

๗) ปัญหาทางการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม

๗.๑ ด้านการศึกษา

- ๗.๑.๑ การส่งเสริมและสนับสนุนด้านการศึกษาไม่เพียงพอ
- ๗.๑.๒ ขาดเงินทุนและโอกาสในการศึกษาต่อ
- ๗.๑.๓ สถานศึกษาไม่ได้มาตรฐานเมื่อเทียบกับสถานศึกษาในชุมชนเมือง
- ๗.๑.๔ เด็กก่อนวัยเรียน ไม่ได้รับการดูแลอย่างเหมาะสม
- ๗.๑.๕ เด็ก เยาวชน ประชาชน ให้ความสำคัญกับการกีฬาน้อย

๗.๒ ด้านศาสนาและวัฒนธรรม

- ๗.๒.๑ ขาดการรณรงค์ฟื้นฟูและอนุรักษ์วัฒนธรรมประเพณี
- ๗.๒.๒ ขาดการส่งเสริมและสนับสนุนวัด

๘) ปัญหาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๘.๑ ด้านแหล่งน้ำธรรมชาติ

- ๘.๑.๑ ขาดงบประมาณในการพัฒนา
- ๘.๑.๒ ขาดการมีส่วนร่วมในการปลูกต้นไม้ตามถนน ริมแม่น้ำลำคลอง ตลอดจนการดูแลสถานที่สาธารณะ

การวิเคราะห์ศักยภาพเพื่อประเมินสภาพการพัฒนาในปัจจุบันและโอกาสพัฒนาในอนาคตขององค์การ บริหารส่วนตำบล

การวิเคราะห์ศักยภาพเพื่อประเมินสภาพการพัฒนาท้องถิ่นในปัจจุบัน เป็นการประเมินโดยวิเคราะห์ถึงโอกาส และภาวะคุกคามหรือข้อจำกัด อันเป็นสภาวะแวดล้อมภายนอกที่มีผลต่อการพัฒนาต่างๆ ของท้องถิ่น รวมทั้งการวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อนของท้องถิ่น อันเป็นสภาวะแวดล้อมภายใน ของท้องถิ่น ซึ่งทั้งหมดเป็นการประเมินสภาพของท้องถิ่นในปัจจุบันโดยเป็นการตอบคำถามว่า “ปัจจุบันท้องถิ่นมีสภาพการพัฒนาอยู่จุดไหน” สำหรับใช้เป็นประโยชน์ในการกำหนดการดำเนินงานในอนาคตต่อไป ทั้งนี้ โดยใช้เทคนิค SWOT analysis การพิจารณาถึงปัจจัยภายใน ได้แก่จุดแข็ง (Strength – S) จุดอ่อน (Weak – W) และปัจจัยภายนอกได้แก่โอกาส(Opportunity – O) และอุปสรรค (Threat – T) เป็นเครื่องมือ

ผลการวิเคราะห์ศักยภาพ

เพื่อประเมินสภาพการพัฒนาในปัจจุบันและโอกาสการพัฒนาในอนาคตขององค์การ บริหารส่วนตำบลวังช้าง โดยใช้เทคนิค SWOT analysis มีดังนี้

จุดแข็ง (Strengths: S)

๑. พื้นที่การปกครองในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลวังช้าง ไม่กว้าง เขตการรับผิดชอบไม่มากทำให้ง่ายแก่การบริหาร
๒. ราษฎรในชุมชนไม่หนาแน่นส่วนมากเป็นคนในพื้นที่สะดวกในการติดต่อประสานงานในการทำโครงการและกิจกรรม
๓. การเมืองในพื้นที่ไม่แรง ประชาชนส่วนมากอยู่กันแบบเครือญาติ
๔. ชุมชนมีวัฒนธรรม ประเพณี วิถีชีวิต และภูมิปัญญาท้องถิ่นที่เป็นเอกลักษณ์ของตนเอง
๕. พื้นที่ตำบลวังช้างเป็นที่ราบลุ่มเหมาะที่จะทำการเกษตร ทำนา ทำสวน และเลี้ยงสัตว์
๖. องค์การบริหารส่วนตำบลวังช้างเป็นองค์กรขนาดเล็ก เจ้าหน้าที่ไม่มากและเป็นคนในพื้นที่ รู้สภาพแวดล้อมในท้องถิ่นเป็นอย่างดี

จุดอ่อน (Weaknesses: W)

๑. องค์การบริหารส่วนตำบลโรงช้างเป็นองค์กรขนาดกลาง รายได้น้อยงบประมาณมีจำกัด
๒. พนักงานและเจ้าหน้าที่มีน้อยไม่พอกับปริมาณงานและภาระหน้าที่ที่รับผิดชอบ
๓. สภาพพื้นที่เป็นที่ราบลุ่ม น้ำท่วมถึง ในฤดูฝน และขาดแคลนน้ำในหน้าแล้ง
๔. บุคลากรบางส่วนยังขาดความรู้ ความเข้าใจ ในกฎระเบียบ และข้อปฏิบัติต่างๆ
๕. เครื่องมือ และอุปกรณ์ ไม่พอกับเจ้าหน้าที่ทำให้การปฏิบัติงานล่าช้า

โอกาส (Opportunities: O)

๑. รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ให้การสนับสนุนการดำเนินงานของท้องถิ่น ไม่ว่าจะเป็นการพัฒนาด้านเศรษฐกิจท้องถิ่นระบบสาธารณสุขโรคและสาธารณสุขการ เป็นต้น
๒. พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๔๒ กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีอำนาจหน้าที่ ในการจัดระบบบริการ สาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่น โดยที่หน่วยงานราชการส่วนกลางและส่วน ภูมิภาคส่งเสริมและสนับสนุนการถ่ายโอนภารกิจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
๓. รัฐบาลมีนโยบายสนับสนุนการกระจายอำนาจการบริหารให้ท้องถิ่นดำเนินการเองตามที่กฎหมาย และระเบียบกำหนด
๔. รัฐบาลสนับสนุนให้แต่ละท้องถิ่นมีบทบาทในการอนุรักษ์ ป่าไม้ ฟื้นฟู อนุรักษ์ และถ่ายทอด วัฒนธรรม ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่นมากขึ้น
๕. พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ สนับสนุนให้มีการจัดการศึกษา ที่สอดคล้องกับความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นอย่างเท่าเทียมและทั่วถึง
๖. รัฐบาลมีนโยบายและให้ความสำคัญในการป้องกันและแก้ไขปัญหาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๗. รัฐบาลมีนโยบายส่งเสริมและสนับสนุน “ โครงการเศรษฐกิจพอเพียง ” ตามแนวพระราชดำรัส ของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ฯ
๘. รัฐบาลมีนโยบายให้ความสำคัญกับการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด

ปัญหาอุปสรรคหรือข้อจำกัด (Threats : T)

๑. สถานะการทางเศรษฐกิจในระดับประเทศ ในระดับภูมิภาคส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่น
๒. สถานะการทางการเมืองส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่น
๓. การเปลี่ยนรัฐบาลทำให้นโยบายเปลี่ยนแปลง และไม่ต่อเนื่อง
๔. ชุมชนและประชาชนขาดการร่วมมือในการพัฒนาท้องถิ่น
๕. ความทันสมัยและกระแสวัฒนธรรมต่างชาติ ทำให้ประชาชนในท้องถิ่นล้าสมัยทางวัฒนธรรมที่มีอยู่ และหันไปนิยมวัฒนธรรมการบริโภคมากขึ้น

๓.๒ การประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง

บริบทภายใน

ภาพเศรษฐกิจไทยในกรณีฐาน

ภายใต้สมมติฐาน (๑) แนวโน้มการขยายตัวของเศรษฐกิจโลกเฉลี่ยร้อยละ ๓.๘ ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ และร้อยละ ๔.๒ ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ (๒) การลงทุนภาครัฐขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๔ (๓)ราคาน้ำมันเฉลี่ย ๗๐-๙๐ ดอลลาร์ สรอ. ต่อบาร์เรลในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ และเฉลี่ย ๘๐-๑๐๐ ดอลลาร์ สรอ. ต่อบาร์เรลในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ (๔) ผลผลิตภาพการผลิตรวมขยายตัวร้อยละ ๒.๑ โดยผลิตภาพการผลิตภาคเกษตรหดตัวต่อเนื่องเฉลี่ยร้อยละ ๐.๘ ภาคอุตสาหกรรมขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๒.๐ และภาคบริการ

ขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๓.๐ (๕) การลงทุนภาคเอกชนขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๕ และ (๖) กำลังแรงงานลดลงเฉลี่ยร้อยละ ๐.๒ และร้อยละ ๐.๗ ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ และ ๑๓ ตามลำดับภายใต้สมมติฐานเหล่านี้ เศรษฐกิจไทยในช่วง ๑๐ ปีข้างหน้ามีแนวโน้มที่จะขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๓.๓-๔.๓ โดยมีค่ากลางของการประมาณการร้อยละ ๓.๘ ซึ่งทำให้เศรษฐกิจไทยจะสามารถขยายฐานะขึ้นเป็นประเทศ รายได้สูงในช่วงปี ๒๕๗๑ (ในกรณีเศรษฐกิจขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๔.๓ - ๒๕๗๔) (ในกรณีเศรษฐกิจขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๓.๓) การขยายตัวในกรณีฐานดังกล่าวทำให้เศรษฐกิจไทยมีความเสี่ยงที่จะตกอยู่ภายใต้กับดักประเทศรายได้ปานกลางอย่างถาวรมากขึ้น เมื่อคำนึงถึงเงื่อนไขในระยะยาว โดยเฉพาะ (๑) การลดลงของกำลังแรงงานที่จะหดตัวเร่งขึ้นเป็นเฉลี่ยร้อยละ ๑.๐ ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๔ ซึ่งจะเป็นปัจจัยถ่วงต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจมากขึ้น (๒) ชีตความสามารถด้านการคิดค้นเทคโนโลยีและนวัตกรรมซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นในการยกระดับฐานะประเทศเข้าสู่การเป็นประเทศรายได้สูงจะลดลงตามการเพิ่มขึ้นของสัดส่วนของประชากรผู้สูงอายุ (๓) จำนวนประชากรรวมจะเริ่มลดลงในปี ๒๕๗๐ ซึ่งส่งผลให้อุปสงค์และการผลิตเพื่อตอบสนองความต้องการในประเทศขยายตัวช้าลง (๔) การเพิ่มขึ้นของขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศต่างๆ ที่การปรับตัวเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุช้ากว่าไทย (๕) ภาระการใช้จ่ายเพื่อดูแลผู้สูงอายุเพิ่มขึ้นทำให้การจัดสรรงบประมาณเพื่อการพัฒนาประเทศเพื่อยกระดับฐานะการพัฒนาประเทศมีข้อจำกัดมากขึ้น (๖) เกณฑ์รายได้ขั้นต่ำสำหรับการเป็นประเทศรายได้ขั้นสูงปรับตัวเพิ่มขึ้นเฉลี่ยประมาณ ๑๐๐-๒๐๐ ดอลลาร์ สรอ. ต่อคนต่อปีตามการเพิ่มขึ้นของรายได้และมาตรฐานการครองชีพของประเทศสำคัญๆ เงื่อนไขดังกล่าวทำให้ประเทศไทยมีความเสี่ยงที่จะไม่สามารถหารายได้เพียงพอในการที่จะทำให้คนไทยได้รับการพัฒนาอย่างเต็มศักยภาพ มีความภาคภูมิใจ มีเกียรติและศักดิ์ศรีในประชาคมภูมิภาคและในเวทีโลก

การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ

การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุของประเทศไทยส่งผลให้อัตราการพึ่งพิงของประชากรวัยแรงงานต้องแบกรับการดูแลผู้สูงอายุเพิ่มสูงขึ้น โดยในปี ๒๕๕๓ มีประชากรวัยแรงงาน ๕ คนที่มีศักยภาพแบกรับผู้สูงอายุ ๑ คน และคาดการณ์ว่าในปี ๒๕๘๓ จะเหลือประชากรวัยแรงงานเพียง ๑.๗ คนแบกรับผู้สูงอายุ ๑ คน การขาดแคลนกำลังแรงงานทำให้ต้องนำเข้าแรงงานไร้ทักษะจากประเทศเพื่อนบ้าน ซึ่งส่งผลกระทบต่อตลาดแรงงานไทยในด้านการยกระดับรายได้และทักษะฝีมือแรงงานจะช้าลง ผลผลิตภาพแรงงานไทยอาจเพิ่มขึ้นช้า ปัญหาการค้ำมนุษย์และการขาดการคุ้มครองทางสังคมขั้นพื้นฐานที่จำเป็น ซึ่งจะเป็นปัญหาต่อเนื่องที่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของคนไทย อาทิ อาชญากรรม โรคระบาด และภาระทางการคลังของระบบบริการทางสังคม อย่างไรก็ตาม นับเป็นโอกาสในการพัฒนาสินค้าและบริการ ธุรกิจบริการที่เหมาะสมกับกลุ่มผู้สูงอายุที่เพิ่มขึ้นเป็นตัวเลขเบื้องต้น สศช. จะคำนวณใหม่อีกครั้งเมื่อการปรับปรุงฐานข้อมูลในแบบจำลองเสร็จสมบูรณ์เกณฑ์ขั้นต่ำในปี ๒๕๔๖ ซึ่งอยู่ที่ ๑๒,๗๔๕ ดอลลาร์ สรอ. ต่อคนต่อปี

ความเหลื่อมล้ำ

ความเหลื่อมล้ำเป็นปัญหาสำคัญในสังคมไทยทั้งความเหลื่อมล้ำด้านรายได้ โอกาสการเข้าถึงบริการภาครัฐและการเข้าถึงทรัพยากรธรรมชาติ นำไปสู่ความขัดแย้งในสังคม และเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาประเทศที่ลดทอนความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและความมั่นคงทางสังคม จากการกระจายรายได้และผลประโยชน์ของการพัฒนาไปยังกลุ่มคนต่างๆ ในสังคม บางพื้นที่และบางสาขาการผลิตไม่ทั่วถึงเป็นธรรมผลประโยชน์ส่วนใหญ่ตกอยู่ในกลุ่มที่มีโอกาสและรายได้สูง ทำให้สัดส่วนรายได้ระหว่างกลุ่มคนรวยร้อยละ ๑๐ ของประชากรกับกลุ่มคนจนร้อยละ ๑๐ ของประชากร มีความแตกต่างกันถึง ๓๔.๙ เท่า ในปี ๒๕๔๖ นอกจากนี้ความเหลื่อมล้ำยังส่งผลให้

เกิดปัญหาต่างๆ อาทิ ปัญหาการทุจริตคอร์รัปชัน คนยากจนขาดโอกาสการเข้าถึงบริการการศึกษาและสาธารณสุขที่มีคุณภาพอย่างเท่าเทียม การแย่งชิงทรัพยากร การรับรู้ข้อมูลข่าวสาร ปัญหาอาชญากรรมและยาเสพติด

ความเป็นเมือง

การเปลี่ยนแปลงพื้นที่ชนบทไปสู่ความเป็นเมืองมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเพื่อลดความแออัดของเมืองหลวงและเมืองหลัก อันเป็นการกระจายความเจริญสู่พื้นที่อื่นๆ จึงจำเป็นที่จะต้องมีการลงทุนโครงสร้างพื้นฐาน การจัดการบริการสาธารณะเพื่อรองรับการเติบโตของเมือง การใช้ประโยชน์ของทรัพยากรท้องถิ่นทั้งปัจจัยการผลิตและแรงงานไปสู่ภาคการค้า บริการ และอุตสาหกรรม ตลอดจนการแสวงหาเทคโนโลยีใหม่ๆ ที่จะช่วยลดผลกระทบต่องสิ่งแวดล้อม ซึ่งจะส่งผลต่อการลดลงและความเสื่อมโทรมของทรัพยากรท้องถิ่น การลดลงของแรงงานในภาคเกษตร รวมทั้งปัญหาการบริหารจัดการขยะทั้งขยะชุมชนและอุตสาหกรรม ทั้งนี้ การเพิ่มขึ้นของประชากรและแรงงานในพื้นที่อาจส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงของวิถีชีวิตและวัฒนธรรมท้องถิ่น อย่างไรก็ตาม การผลิตและกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่มีขนาดใหญ่ขึ้นเพื่อตอบสนองความต้องการคนในเมืองที่มากขึ้น จะส่งผลให้เกิดการประหยัดจากขนาด การขนส่งมีต้นทุนต่ำลง และการลงทุนในระบบสาธารณูปโภคจะมีความคุ้มค่ามากขึ้น นอกจากนี้ ความต้องการแรงงานที่มากขึ้นจะมีส่วนเอื้อหรือทำให้จำเป็นต้องมีการจัดตั้งสถาบันการศึกษาในพื้นที่เพื่อตอบสนองความต้องการของสถานประกอบการที่มีจำนวนมาก

การบริหารจัดการภาครัฐ

(๑) ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๕๘ วางกรอบด้านการบริหารจัดการภาครัฐ เอื้อต่อการพัฒนาธรรมาภิบาลภาครัฐ ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๕๘ มีมาตราสำคัญๆ ที่จะช่วยสนับสนุนให้การบริหารจัดการและการปรับปรุงประสิทธิภาพกลไกการพัฒนา อาทิ มาตรา ๖๙ หน่วยงานของรัฐ องค์การเอกชน หรือองค์กรใดที่ดำเนินกิจกรรมโดยใช้เงินแผ่นดิน มีหน้าที่ต้องเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับการดำเนินการดังกล่าวต่อสาธารณะ เพื่อให้พลเมืองได้ติดตามและตรวจสอบมาตรา ๘๒ รัฐต้องดำเนินการตามแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ และต้องจัดระบบงานราชการและงานของรัฐอย่างอื่น ให้เป็นไปตามหลักธรรมาภิบาล พัฒนาและสร้างโอกาสเพื่อลดความเหลื่อมล้ำและสร้างความเป็นธรรมอย่างยั่งยืน กระจายอำนาจและจัดการกิจ อำนาจหน้าที่ และขอบเขตความรับผิดชอบที่ชัดเจนระหว่างราชการส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่น รวมทั้งมีกลไกป้องกันและจัดการทุจริตและประพฤติมิชอบที่มีประสิทธิภาพทั้งในภาครัฐและภาคเอกชน ฯลฯ มาตรา ๘๙ รัฐต้องดำเนินนโยบายการเงิน การคลัง และงบประมาณภาครัฐ โดยยึดหลักการรักษาวินัยและความยั่งยืนทางการคลัง และการใช้จ่ายเงินแผ่นดิน อย่างคุ้มค่า จัดให้มีระบบการเงินการคลังเพื่อสังคม มีระบบภาษีอากรที่มีความเป็นธรรม มีประสิทธิภาพ เกิดประโยชน์สูงสุดต่อประชาชน และสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคม

(๒) ภาคประชาสังคมให้ความสำคัญกับการบริหารจัดการของภาครัฐสถาบันทางสังคม อาทิ มูลนิธิ สถาบันการศึกษา หน่วยงานวิจัยต่างๆ นำเสนอผลการติดตาม วิเคราะห์ สังเคราะห์ เรื่องที่เกี่ยวกับการบริหารจัดการประเทศและการปรับปรุงประสิทธิภาพกลไกการพัฒนาทั้งประเด็นธรรมาภิบาล การทุจริตคอร์รัปชันทั้งการคอร์รัปชันขนาดใหญ่และคอร์รัปชันภาครัฐเรือน การบริหารจัดการภาครัฐและการกระจายอำนาจ เพื่อรายงานข้อค้นพบและข้อเสนอแนะสู่สาธารณะ เป็นแรงกดดันให้ผู้มีอำนาจภาครัฐหันมาพิจารณา ทบทวนแนวนโยบาย มาตรการ และกลไกการทำงานต่างๆ ให้เหมาะสมมากขึ้น

บริบทภายนอก

การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุของโลก

องค์การสหประชาชาติประเมินสถานการณ์ว่าในช่วงปี ๒๕๔๔-๒๖๔๓ (ค.ศ. ๒๐๐๑-๒๑๐๐) จะเป็นศตวรรษแห่งผู้สูงอายุ หมายถึงการมีประชากรอายุ ๖๐ ปีขึ้นไปมากกว่าร้อยละ ๑๐ ของประชากรรวมทั่วโลก โดยประเทศที่พัฒนาแล้วจะใช้ระยะเวลาที่ค่อนข้างยาวนานในการเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุเช่น ญี่ปุ่น อเมริกา ยุโรป ขณะที่กลุ่มประเทศกำลังพัฒนาจะมีระยะเวลาเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรดังกล่าวค่อนข้างสั้นกว่าสะท้อนถึงระยะเวลาในการเตรียมความพร้อมเพื่อรองรับสังคมผู้สูงอายุที่สั้นกว่าประเทศพัฒนาแล้วค่อนข้างมาก โดยการเป็นสังคมผู้สูงอายุจะส่งผลให้มีการขาดแคลนแรงงานในประเทศ และมีการเคลื่อนย้ายแรงงานต่างด้าวมากขึ้น นอกจากนี้ มีความต้องการสินค้าและบริการที่เหมาะสมกับผู้สูงอายุมากขึ้น นับเป็นโอกาสอย่างมากสำหรับประเทศไทยที่จะพัฒนาด้านธุรกิจและลงทุนด้านการค้าและบริการ ด้านการท่องเที่ยว ที่พักอาศัย การให้บริการสุขภาพในรูปแบบต่างๆ รวมทั้งเป็นโอกาสของแรงงานไทยในการไปทำงานในประเทศที่พัฒนาแล้ว

การปรับเปลี่ยนด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมที่รวดเร็ว

การปรับเปลี่ยนที่รวดเร็วด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในรูปแบบการผลิตและการค้าที่มีการใช้เทคโนโลยีมาช่วยในการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต การพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์กลายมาเป็นรูปแบบการค้าที่มีบทบาทมากขึ้น มีการยกระดับกระบวนการผลิตแบบอัตโนมัติไปสู่การใช้เทคโนโลยีที่ผสมผสานระหว่าง Information Technology กับ Operational Technology หรือที่เรียกว่า Internet of Things (เทคโนโลยีอินเทอร์เน็ตที่เชื่อมอุปกรณ์และ เครื่องมือต่างๆ เช่น โทรศัพท์มือถือรถยนต์ ตู้เย็น โทรทัศน์ และอื่นๆ เข้าไว้ด้วยกัน) เพื่อผลิตสินค้าตามความต้องการของผู้บริโภคมากยิ่งขึ้น โดยหากภาคการผลิตที่ปรับตัวตามการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีไม่ทัน ขาดการลงทุนด้านการวิจัยและพัฒนา และนวัตกรรม จะทำให้ความสามารถในการแข่งขันลดลง

ความเชื่อมโยงกับเศรษฐกิจในระดับภูมิภาคและระดับโลกที่สูงขึ้น

(๑) แนวโน้มการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศเพื่อนบ้านมีการพัฒนาระบบเศรษฐกิจและเขตเศรษฐกิจพิเศษภายในประเทศ ซึ่งจะมีผลต่อทิศทางการวางแผนพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานของประเทศไทย ตลอดจนการปรับเปลี่ยนกฎ ระเบียบ กติกา ด้านการค้าการลงทุนที่มุ่งเน้นให้ความสำคัญกับเรื่องความโปร่งใสและสิ่งแวดล้อมมากขึ้น

(๒) การเปิดเสรีภายใต้ข้อตกลงประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในปี ๒๕๕๘ จะนำมาซึ่งโอกาสที่สำคัญๆ หลายประการต่อการยกระดับศักยภาพการขยายตัวของเศรษฐกิจไทย ได้แก่ ๑) การลดข้อจำกัดในด้านอุปสงค์ในประเทศ ๒) โอกาสในการใช้ปัจจัยการผลิตและแรงงานสำหรับการพัฒนาภาคเกษตรและอุตสาหกรรมที่ใช้แรงงานและวัตถุดิบเข้มข้นในการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันและพัฒนาตนเองไปสู่ระดับการผลิตที่สูงขึ้นทั้งการผลิตในประเทศและการใช้ฐานการผลิตในประเทศเพื่อนบ้านและ ๓) โอกาสในการใช้ความได้เปรียบด้านสถานที่ตั้งและด้านโครงสร้างพื้นฐานและโลจิสติกส์ในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจให้เป็นศูนย์กลางทางด้านการบริการและการผลิตภาคอุตสาหกรรมอนาคตในอนุภูมิภาคและในภูมิภาคในระยะต่อไป

(๓) การเปิดเสรีทางการค้ากับประเทศที่พัฒนาแล้ว จะมีการนำประเด็นด้านมาตรฐานของการค้าและบริการมาเป็นข้อกีดกันทางการค้าซึ่งผู้ประกอบการภายในประเทศโดยเฉพาะวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต้องปรับตัวเพื่อพัฒนาประสิทธิภาพการผลิตและรูปแบบธุรกิจ พัฒนามาตรฐานของอุตสาหกรรม ตลอดจนพัฒนาสินค้าที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมและมีความรับผิดชอบต่อสังคม/ชุมชนมากขึ้นโดยแรงเหวี่ยงจากกระแสการเปิดเสรีทางการค้าจะก่อให้เกิดการเคลื่อนย้ายเงินทุน แนวโน้มราคาสินค้าเกษตรและสินค้าขั้นปฐม แรงกดดันจากการเพิ่มขึ้นของขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศต่างๆ ในอนุภูมิภาคโดยเฉพาะในการผลิตสินค้าเกษตร สินค้ากึ่งทุนและเทคโนโลยีเข้มข้น รวมทั้งแนวโน้มนโยบายและมาตรการการพัฒนาของภาครัฐที่ยังไม่ทั่วถึง

ยังมีแนวโน้มที่จะตอกย้ำปัญหาความเหลื่อมล้ำทางด้านรายได้ให้มีความรุนแรงมากขึ้นและเป็นอุปสรรคต่อการสร้างการเติบโตของเศรษฐกิจแบบทั่วถึง (Inclusive Growth) ซึ่งเป็นปัจจัยที่จำเป็นต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจที่ต่อเนื่องและยั่งยืน

(๔) ตลาดเงิน ตลาดทุน และเศรษฐกิจโลกยังมีความเสี่ยงที่จะผันผวนตลอดช่วงแผนฯ ๑๒ เนื่องจาก ๑) ผลกระทบจากการปรับทิศทางนโยบายการเงินในสหรัฐอเมริกาในช่วงต้นแผนพัฒนาฯ และแนวโน้มการปรับทิศทางนโยบายการเงินในยุโรปในช่วงกลางถึงปลายแผนพัฒนาฯ และ ๒) ปัญหาการส่งสมหนี้สาธารณะในประเทศสำคัญๆ ในช่วงหลังวิกฤติเศรษฐกิจโลกที่มีความเสี่ยงจะพัฒนาไปสู่วิกฤติและสร้างผลกระทบต่อเสถียรภาพของระบบเศรษฐกิจและการเงินโลกหากมาตรการการปฏิรูปในประเทศสำคัญๆ ของโลกไม่ประสบความสำเร็จอย่างเป็นรูปธรรม

(๕) ความเคลื่อนไหวของกระแสวัฒนธรรมโลก ความก้าวหน้าในการติดต่อสื่อสาร การขยายตัวของเครือข่ายทางสังคมออนไลน์ ส่งผลให้มีทั้งโอกาสและความเสี่ยง ต่อวิถีชีวิตทัศนคติ และความเชื่อในสังคม ตลอดจนความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล กระบวนการเรียนรู้ และพฤติกรรมการบริโภคของคนในประเทศ

การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

(๑) การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (Climate Change) จะส่งผลกระทบซ้ำเติมต่อสถานการณ์ความเสื่อมโทรมของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้มีความรุนแรงมากขึ้นอุณหภูมิของโลกเพิ่มขึ้น ทำให้เกิดความแห้งแล้งเป็นระยะเวลายาวนาน เกิดฝนขาดช่วง และมีฤดูกาลเปลี่ยนไป ส่งผลกระทบต่อความอุดมสมบูรณ์ของดิน ป่าไม้เกิดความเสื่อมโทรม แหล่งน้ำขาดแคลน ผลผลิตทางการเกษตรลดลง เกิดโรคระบาดในพืชและสัตว์ และอาจเกิดผลกระทบต่อสุขภาพของมนุษย์กรณีที่เกิดโรคระบาดใหม่ เกิดความเสี่ยงต่อการสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพ เช่น ระบบนิเวศป่าไม้ ระบบนิเวศชายฝั่ง พื้นที่ชุ่มน้ำ เกิดการกัดเซาะชายฝั่ง และการสูญเสียแนวปะการัง การสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพดังกล่าวข้างต้น จะส่งผลกระทบต่อความมั่นคงด้านอาหาร สุขภาพ พลังงาน และลดทอนขีดความสามารถในการพึ่งพาตนเองของชุมชน

(๒) การเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศยังส่งผลกระทบต่อภัยพิบัติทางธรรมชาติมีแนวโน้มเกิดบ่อยครั้งขึ้นและมีความรุนแรงมากขึ้น ทั้งอุทกภัย ภัยแล้ง แผ่นดินไหวและดินโคลนถล่ม ส่งผลกระทบต่อภาคการผลิต การพัฒนาอุตสาหกรรม และการพัฒนาเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศ รวมทั้งวิถีการดำรงชีวิตของประชาชน นอกจากนี้ ข้อตกลงระหว่างประเทศเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศจะทวีความเข้มข้นและเป็นแรงกดดันให้ประเทศไทยต้องเตรียมพร้อมรับภาระในการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกภายใต้กระแสการแข่งขันทางการค้า

วาระการพัฒนาของโลกภายหลัง ค.ศ. ๒๐๑๕ (Post ๒๐๑๕ Agenda)

ประเด็นสำคัญของวาระการพัฒนาโลกภายหลัง ค.ศ. ๒๐๑๕ คือ การจัดทำเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนในกรอบสหประชาชาติ (Sustainable Development Goals-SDGs) ในช่วงเวลา ๑๕ ปี โดยสหประชาชาติให้การรับรองแล้วเมื่อวันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๕๗ ประกอบด้วยเป้าประสงค์ (Goal) จำนวน ๑๗ ข้อ และเป้าหมาย (Target) จำนวน ๑๖๙ ข้อ ซึ่งจะส่งผลกระทบกับการวางแผนทางการพัฒนาประเทศในอนาคต ที่ต้องเน้นขจัดความยากจนให้หมดไป ประชาชนมีสุขภาพที่ดี มีระบบการศึกษา มีความเท่าเทียมกันทางเพศ ส่งเสริมการเติบโตทางเศรษฐกิจแบบยั่งยืน มีระบบโครงสร้างพื้นฐานที่รองรับการพัฒนาอุตสาหกรรมที่ยั่งยืน ลดความไม่เท่าเทียมกันทั้งภายในประเทศและระหว่างประเทศ มีรูปแบบการผลิตและการบริโภคแบบยั่งยืน เตรียมความพร้อมในการรับมือการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ สงวนรักษาทรัพยากรธรรมชาติและความหลากหลายทางชีวภาพ มีการจัดการทรัพยากรทางทะเลอย่างยั่งยืน ส่งเสริมให้สังคมมีความสุข มีความยุติธรรมและส่งเสริมความเป็นหุ้นส่วน

ภาคผนวก

ประกาศองค์การบริหารส่วนตำบลโรงช้าง
เรื่อง ใช้แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) แก้ไขครั้งที่ ๑ พ.ศ. ๒๕๖๕

ตามที่ องค์การบริหารส่วนตำบลโรงช้าง ได้จัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) แก้ไขครั้งที่ ๑ พ.ศ. ๒๕๖๕ ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑ โดยได้รับความเห็นชอบ จากผู้บริหารท้องถิ่นแล้ว นั้น

อาศัยอำนาจตามความในหมวดที่ ๕ ข้อ ๒๑ แห่งระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑ จึงขอประกาศใช้แผนพัฒนาท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐ แก้ไขครั้งที่ ๑ พ.ศ. ๒๕๖๕ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาในปิงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐ ต่อไป รายละเอียดตามเอกสารที่แนบมาพร้อมนี้

จึงประกาศให้ทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๓ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๕

